



Mødedokument

A9-0195/2022

27.6.2022

BETÆNKNING

om fødevarerikkerhed i udviklingslande
(2021)

Udviklingsudvalget

Ordfører: Beata Kempa

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	33
UDTALELSE FRA UDVALGET OM LANDBRUG OG UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER	36
OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG.....	45
FINAL VOTE BY ROLL CALL IN COMMITTEE RESPONSIBLE	46

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om fødevarerikkerhed i udviklingslande (2021(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 25 i verdenserklæringen om menneskerettighederne og artikel 11 i den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der anerkender retten til mad som en del af retten til en tilstrækkelig levestandard,
- der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 208 traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), hvori det gentages, at Unionen tager hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene,
- der henviser til artikel 214 i TEUF, hvori principperne og målene for EU's humanitære bistandsaktiviteter fastsættes,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/947 af 9. juni 2021 om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, og om ændring og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 466/2014/EU og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1601 og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 480/2009¹,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand²,
- der henviser til Kommissionens meddelelser af 31. marts 2010 om humanitær fødevarebistand (COM(2010)0126) og en EU-rammepolitik for bistand til løsning af udviklingslandenes fødevarerikkerhedsproblemer (COM(2010)0127),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. oktober 2012 med titlen "EU's strategi til styrkelse af resiliens: anvendelse af erfaringer fra fødevarerikkerhedskriser" (COM(2012)0586),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. marts 2013 med titlen "Forbedring af mødres og børns ernæring i udviklingsbistand til tredjelande: En EU-rammepolitik" (COM(2013)0141),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. marts 2021 om EU's humanitære indsats: nye udfordringer, samme principper (COM(2021)0110), som bl.a. omfatter nøgleaktioner til styrkelse af sammenhængen mellem humanitær bistand og udvikling

¹[EUT L 209 af 14.6.2021, s. 1.](#)

²[EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.](#)

og fred for bedre at forbinde nødhjælp og langsigtede løsninger og Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2021 om nye retningslinjer for EU's humanitære indsats³,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. marts 2022 med titlen "Beskyttelse af fødevarerikigheden og styrkelse af fødevarerikighedens modstandsdygtighed" (COM(2022)0133),
- der henviser til EU's handlingsplan om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status i eksterne forbindelser 2021-2025 (kønshandlingsplan III) og Europa-Parlamentets beslutning herom⁴,
- der henviser til Kommissionens handlingsplan for ernæring af 3. juli 2014 med henblik på at reducere antallet af børn under fem år med nedsat vækst med 7 millioner inden 2025 (SWD(2014)0234) og den sjette statusrapport af 12. august 2021 herom (SWD(2021)0229),
- der henviser til sine beslutninger om fødevarer- og ernæringssikkerhed, navnlig beslutningerne af 27. november 2014 om underernæring og fejlnæring af børn i udviklingslande⁵, af 7. juni 2016 om den nye alliance for fødevarerikighed og ernæring⁶ og af 5. oktober 2016 om de næste skridt til opnåelse af de globale mål for ernæring og fødevarerikighed i verden og EU's forpligtelser⁷,
- der henviser til sin beslutning af 24. marts 2022 om behovet for en hurtig EU-handlingsplan for at sikre fødevarerikigheden i og uden for EU i lyset af den russiske invasion af Ukraine⁸,
- der henviser til Rådets konklusioner af 28. maj 2013 om fødevarer- og ernæringssikkerhed i forbindelse med bistand til tredjelande,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. november 2018 om styrkelse af den globale fødevarer- og ernæringssikkerhed, af 25. november 2019 om fjerde statusrapport om handlingsplanen for ernæring, af 20. maj 2021 om EU's prioriteter for FN's topmøde om fødevarerikighedssystemer i 2021, af 14. juni 2021 om styrkelse af Team Europes engagement i menneskelig udvikling og af 19. november 2021 om vand i EU's optræden udadtil,
- der henviser til den fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen, om den europæiske konsensus om humanitær bistand fra 2008⁹ og til den europæiske konsensus om udvikling fra 2017,
- der henviser til de seks globale mål, der blev fastsat af Verdenssundhedsforsamlingen i 2012 for ernæring af mødre, spædbørn og småbørn inden 2025, nemlig i) en reduktion på 40 % i antallet af børn under fem år med nedsat vækst, ii) en reduktion på 50 % i

³ Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0505.

⁴ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0073_DA.html

⁵ [EUT C 289 af 9.8.2016, s. 71.](#)

⁶ [EUT C 86 af 6.3.2018, s. 10.](#)

⁷ [EUT C 215 af 19.6.2018, s. 10.](#)

⁸ Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0099.

⁹ EUT C 25 af 30.1.2008 s. 1.

antallet af kvinder i den fødedygtige alder, der lider af anæmi, iii) en reduktion på 30 % i antallet af børn med lav fødselsvægt, iv) ingen stigning i antallet af overvægtige børn, v) en stigning på mindst 50 % i antallet af børn, som udelukkende ammes i de første seks måneder, og vi) en reduktion af antallet af afmagrede børn til under 5 %, der henviser til rapporterne om fødevarer- og ernæringsikkerhed i verden, den globale rapport om fødevarer og den globale ernæringsrapport, herunder 2021-udgaven heraf, retningslinjerne for retten til fødevarer fra FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO), de frivillige retningslinjer for fødevarer og ernæring fra FAO's Komité for Verdens Fødevarerikkerhed, agroøkologiens ti principper for styring af omstillingen til bæredygtige fødevarer- og landbrugssystemer (FAO) og 2014-handlingsplanen for fødevarer- og ernæringsikkerhed i langvarige kriser,

- der henviser til "The State of World Fisheries and Aquaculture 2020" (Status over verdens fiskeri og akvakultur) fra De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO)¹⁰,
- der henviser til partnerskabsaftalerne om bæredygtigt fiskeri mellem EU og tredjelande,
- der henviser til det globale netværk til bekæmpelse af fødevarerikkerer – en alliance af humanitære aktører og udviklingsaktører, der arbejder gennem fælles analyser og viden for at styrke koordineringen med hensyn til sammenhængen mellem humanitær bistand, udviklingsbistand og fred,
- der henviser til FN's deklaration om oprindelige folks rettigheder (UNDRIP) af 13. september 2007 og FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter af 28. september 2018,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 25. september 2015 med titlen "Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling",
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution af 1. april 2016 med titlen "FN's tiår for ernæring (2016-2025)", som har til formål at iværksætte en stærkere indsats for at udrydde sult og udrydde fejlnæring på globalt plan, og sikre universel adgang til en sundere og mere bæredygtig kost – for alle mennesker, uanset hvem de er, og hvor de bor,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG) og den tæt forbundne og integrerede karakter heraf, navnlig mål 1 om at afskaffe alle former for fattigdom i verden, mål 2 om at stoppe sult, opnå fødevarerikkerhed og forbedret ernæring samt fremme bæredygtigt landbrug, mål 3 om at sikre et sundt liv for alle og fremme trivsel for alle aldersgrupper, mål 5 om at opnå ligestilling mellem kønnene og styrke kvinders og pigers rettigheder og muligheder, mål 6 om at sikre, at alle har adgang til vand og sanitet, mål 10 om at reducere ulighed i og mellem lande, mål 12 om at sikre bæredygtige forbrugs- og produktionsmønstre, mål 13 om at handle hurtigt for at bekæmpe klimaforandringer og deres konsekvenser og mål 17 om at revitalisere det globale partnerskab for bæredygtig udvikling og styrke midlerne til at nå målene,

¹⁰ FAO, The State of World Fisheries and Aquaculture 2020, <https://www.fao.org/3/ca9231en/CA9231EN.pdf>

- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2417 fra 2018, der fordømmer, at udsultning af civile anvendes som krigsførelsesmetode, samt at humanitære organisationer ulovligt nægtes adgang til civilbefolkningen,
 - der henviser til rapporten fra juni 2020 fra Den Mellestatslige Platform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) og Det Mellestatslige Panel om Klimaændringer (IPCC)¹¹, som fremhæver forbindelsen mellem bekæmpelse af klimaforandringer og bevarelse af biodiversiteten,
 - der henviser til CFS' frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove inden for rammerne af den nationale fødevarerikkerhed (2012) og CFS' principper for ansvarlig investering i landbrugs- og fødevarerystemer (2015),
 - der henviser til bevægelsen "Scaling Up Nutrition" og dens arbejde med at udrydde alle former for fejlnæring gennem støtte til regeringsinitiativer og de involverede landes prioriteter i samarbejde med civilsamfundet, FN, donorer, virksomheder og forskere,
 - der henviser til Kommissionens tilsagn på 2,5 mia. EUR, der blev givet på topmødet om ernæring med henblik på vækst i Tokyo i december 2021 til bekæmpelse af fejlnæring i perioden 2021-2024, og EU's vedvarende engagement i at reducere antallet af børn med nedsat vækst med mindst 7 millioner inden 2025,
 - der henviser til G7's aftale om forebyggelse af hungersnød og humanitære kriser, som blev godkendt på G7-topmødet i Cornwall den 13. juni 2021, og hvori G7-medlemmerne forpligtede sig til at bekæmpe sult og afværge hungersnød gennem fælles aktioner,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 54,
 - der henviser til udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget (A9-0195/2022),
- A. der henviser til, at moderat eller alvorlig fødevarerikkerhed har været langsomt stigende siden 2014, og at næsten hver tredje – 2,37 milliarder mennesker – ikke havde adgang til tilstrækkelige fødevarer i 2020¹²;
- B. der henviser til, at omfanget og alvoren af fødevarerikkerheder er steget siden 2020 som følge af konflikter, økonomiske chok og ekstreme vejrforhold, eller en kombination af disse faktorer, og at næsten 193 millioner mennesker i 2021 var ramt af akut fødevarerikkerhed og havde behov for akut fødevareribistand – det højeste antal mennesker med akut fødevarerikkerhed på verdensplan, der hidtil er registreret i den globale rapport om fødevarerikkerheder i de seks år, denne er blevet udgivet; der henviser til, at mellem 720 og 811 millioner mennesker sulter, og at fem lande anses for at være i risiko for hungersnød, herunder Sydsudan, Etiopien, Madagaskar, Nigeria (16 delstater og føderalstatens hovedstadsregion) og Yemen¹³;

¹¹ IPBES' og IPCC's fælles workshoprapport om biodiversitet og klimaforandringer.

¹² State of Food Security and Nutrition in the World Report 2021.

¹³ Global Report on Food Crises 2021, ajourført i september.

- C. der henviser til, at retten til mad refererer til dimensionerne tilgængelighed og tilstrækkelighed (tilstrækkelig mængde og stabilitet i adgangen);
- D. der henviser til, at Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) definerer fødevarer sikkerhed som en tilstand, hvor hele befolkningen til enhver tid har fysisk, social og økonomisk adgang til passende, sundhedsmæssigt sikre og nærende fødevarer til at kunne dække sine ernæringsmæssige behov og ønsker og dermed føre et sundt og aktivt liv¹⁴;
- E. der henviser til, at den ulovlige, uprovokerede og uberettigede russiske angrebskrig mod Ukraine yderligere har destabiliseret de allerede skrøbelige landbrugsmarkeder og forværret den allerede alvorlige situation på grund af covid-19 og øget presset på de igangværende fødevarekriser og den globale fødevarer sikkerhed, og at dette har skubbet de internationale fødevare- og foderpriser et godt stykke op over deres allerede høje niveauer; der henviser til, at dette sandsynligvis vil øge fødevarer usikkerheden, fattigdommen, den sociale uro og ustabiliteten i mange udviklingslande, der er stærkt afhængige af import af ukrainsk og russisk hvede, da 40 % af eksporten af hvede og majs fra Ukraine går til Mellemøsten og Afrika;
- F. der henviser til, at næsten 50 lande ifølge FAO er afhængige af Rusland og Ukraine for at dække mindst 30 % af deres behov for import af hvede, og at 26 lande af disse lande importerer mere end 50 % af deres hvede fra disse to lande; der henviser til, at Verdensfødevareprogrammet købte næsten halvdelen af sine globale hvedeforsyninger fra Ukraine og har påpeget, at de nuværende fødevarekriser i lande som Afghanistan, Etiopien, Syrien og Yemen vil blive hårdest ramt;
- G. der henviser til, at både Ukraine og Rusland er nettoeksportører af landbrugsprodukter, og at de begge spiller en ledende rolle på de globale markeder for fødevarer og gødning, hvor eksportvarer ofte er koncentreret i en håndfuld lande; der henviser til, at denne koncentration kan udsætte disse markeder for øget sårbarhed og volatilitet; der henviser til, at Rusland er en førende eksportør af syntetisk kvælstofgødning og komponenter heraf, og at Belarus er en betydelig eksportør af kaliumholdige gødningsstoffer; der henviser til, at priserne på kvælstofgødning er stærkt afhængige af naturgaspriserne, og til at Rusland har en stærk position på naturgasmarkedet; der henviser til, at mange af udviklingslandene allerede før konflikten kæmpede med negative virkninger af høje internationale fødevare- og gødningspriser;
- H. der henviser til, at FAO's fødevareprisindeks, som følger de internationale priser på fødevarer og foder, er steget til et nyt rekordhøjt niveau, og at yderligere prisstigninger og fødevareinflation sandsynligvis ligger et godt stykke over de allerede høje niveauer;
- I. der henviser til, at fødevareprisindekset ifølge FAO var rekordhøjt i februar 2022; der henviser til, at de faktorer, der ligger til grund for fødevareinflationen, ikke er begrænset til vækstbetingelser og tilgængelige eksportmuligheder, men at stigningen i fødevarepriser i langt højere grad skyldes forhold i andre sektorer end fødevareproduktionen, navnlig energi-, gødnings- og fodersektoren;

¹⁴ Vejledende retningslinjer til støtte for den gradvise opfyldelse af retten til tilstrækkelig ernæring i forbindelse med den nationale fødevarer sikkerhed.

- J. der henviser til, at Afrika har den højeste forekomst af fødevarerisikkerhed, idet 60 % af Afrikas befolkning (799 millioner mennesker) var ramt af moderat eller alvorlig fødevarerisikkerhed i 2020¹⁵;
- K. der henviser til, at Den Europæiske Union bør være særlig opmærksom på lande, der er ramt af hungersnød, og som samtidig står over for naturkatastrofer, såsom Madagaskar, der for nylig blev ramt af voldsomme cykloner, og hvor to ud af fem indbyggere er ramt af akut fødevarerisikkerhed, navnlig i den store sydlige region, hvor mere end 300 000 børn lider af alvorlig fejlernæring;
- L. der henviser til, at mange mindre landbrugere i udviklingslandene ikke har adgang til sund, nærende og bæredygtig kost, fordi de bor i fjerntliggende områder, har en lav indkomst og mangler adgang til forskelligartede fødevarer; der henviser til, at der er dokumentation for, at investeringer i småbrugssektoren og regionale strukturer giver det bedste resultat med hensyn til fattigdomsbekæmpelse og vækst, og at dette understreger behovet for at fokusere indsatsen på at øge indkomsterne for mindre landbrugere, navnlig kvindelige landbrugere, og for at styrke modstandsdygtigheden i sårbare samfund;
- M. der henviser til, at sunde kostvaner var for dyre for omkring 3 milliarder mennesker i verden i 2020, og at fedme er et stærkt stigende problem i alle regioner¹⁶;
- N. der henviser til, at fejlernæring er en unormal fysiologisk tilstand forårsaget af underernæring samt overvægt og fedme; der henviser til, at kvinders og pigers sundhed er tæt forbundet med deres fremtidige børns fysiske og mentale sundhed og ernæringsmæssige status; der henviser til, at underernæring blandt gravide kvinder og mødre øger risikoen for komplikationer under graviditeten, mødredødelighed og underernæring og dødelighed blandt børn; der henviser til, at et uacceptabelt stort antal børn stadig er ramt af fejlernæring: af alle børn under fem år har 22 % nedsat vækst på grund af kronisk fejlernæring, 6,7 % er afmagrede – en form for akut fejlernæring – og 5,7 % er overvægtige¹⁷, og de faktiske tal for nedsat vækst og afmagring forventes at være højere på grund af pandemiens virkninger;
- O. der henviser til, at sikring af sikker adgang til rent vand er tæt forbundet med forbedring af fødevarerisikkerhed og ernæring; der henviser til, at knaphed på vand berører mere end 40 % af verdens befolkning, og at mere end 2 milliarder mennesker ikke har direkte og sikker adgang til rent drikkevand på verdensplan ifølge FN's seneste verdensrapport om udvikling af vandressourcer (2021);
- P. der henviser til, at mere end 10 % af verdens befolkning er afhængig af fiskeri og akvakultur¹⁸, og at mere end 3 milliarder mennesker ifølge FN er afhængige af verdenshavene som deres vigtigste proteinkilde primært fra fisk og skaldyr; der henviser til, at det ikkeindustrielle fiskeri tegner sig for mere end 90 % af verdens fangstfiskere

¹⁵ State of Food Security and Nutrition in the World Report 2021: <https://www.fao.org/3/cb4474en/cb4474en.pdf>

¹⁶ State of Food Security and Nutrition in the World Report 2021.

¹⁷ UNICEF's, Verdenssundhedsorganisationens og Verdensbankens fælles skøn over fejlernæring blandt børn, Levels and trends in child malnutrition (Niveauer og tendenser inden for fejlernæring af børn), 2021.

¹⁸ FAO, The State of World Fisheries and Aquaculture 2020, <https://www.fao.org/3/ca9231en/CA9231EN.pdf>

og fiskearbejdere;

- Q. der henviser til, at sundhedssystemer, der ikke er særlig modstandsdygtige og stærke, udfordres af den regelmæssige fremkomst af epidemier, navnlig med hensyn til deres evne til at sikre kontinuitet i den mest basale sundhedspleje; der henviser til, at sundhedssystemernes ressourcer i de seneste to år er blevet omdirigeret fra en række ernæringsmæssigt vigtige funktioner og grundlæggende sundhedstjenester vedrørende underernæring – herunder prænatal pleje, mikronæringsstofftilskud og forebyggelse og behandling af diarré, infektioner og akut fejlernæring hos børn – til bekæmpelse af covid-19, og at behandling og forebyggende tjenester i forbindelse med underernæring stadig ikke er tilstrækkeligt integreret i de nationale sundhedssystemers grundlæggende plejepakker, og at der fortsat ikke er sikret lige adgang til sundhedstjenester;
- R. der henviser til, at kronisk fattigdom, høj og vedvarende ulighed og uholdbare fødevarer systemer sammen med hyppigere naturkatastrofer, navnlig i forbindelse med klimaforandringer, er de underliggende årsager til fødevarer usikkerhed og fejlernæring;
- S. der henviser til, at klimaforandringer ifølge IPCC's sjette rapport fra 2022, herunder den øgede hyppighed og intensitet af ekstreme vejrphenomener, reducerer fødevarer- og vandsikkerheden, mindsker høstudbyttet, ændrer græsningsarealer og græsningskifte og mindsker fødevarernes næringsværdi og dermed hæmmer bestræbelserne på at opfylde 2030-dagsordenen og dens verdensmål for bæredygtig udvikling;
- T. der henviser til, at klimaforandringer yderligere udsætter kvinder for risici og sårbarheder; der henviser til, at klimaforandringer forværrer eksisterende udfordringer såsom pludselige tab af fødevarerproduktion og adgang til fødevarer og underliggende sårbarheder, herunder forværring af fattigdom og fødevarer usikkerhed, hvilket tvinger lokalsamfundene ud i en situation med komplekse kriser; der henviser til, at en reduceret diversitet i kosten derfor har øget omfanget af fejlernæring i mange lokalsamfund, navnlig for oprindelige folk, mindre landbrugere og lavindkomsthusholdninger, hvor børn, ældre og gravide kvinder er særligt berørte;
- U. der henviser til, at FAO anslår, at ca. 75 % af planters genetiske diversitet er gået tabt på verdensplan; der henviser til, at omfattende genetisk erosion øger vores sårbarhed over for klimaforandringer og fremkomsten af nye skadegørere og sygdomme;
- V. der henviser til, at biodiversitet og de dermed forbundne tjenester – bestøvning, rovdyr, der dræber skadegørere, agroøkosystemernes øgede modstandsdygtighed over for erosion, tørke og oversvømmelser, jordbundsdannelse og kulstofdræn – er afgørende for at sikre en bæredygtig fødevarerproduktion;
- W. der henviser til, at man ved at opbygge biodiversitetens modstandsdygtighed og støtte økosystemernes integritet kan bevare flere fordele for mennesker, herunder deres livsgrundlag, sundhed og trivsel og levering af fødevarer;
- X. der henviser til, at antallet af mennesker, der har behov for akut fødevarer-, ernærings- og indkomststøtte, er stigende¹⁹; der henviser til, at de vigtigste årsager til fødevarer- og ernæringsusikkerhed og fejlernæring, som for øjeblikket bliver værre, er konflikter,

¹⁹ Global Report on Food Crises 2021.

klimaforandringer og ekstreme vejrforhold, miljøforringelse, stigende energipriser, begrænset adgang til vand, økonomiske chok, kronisk fattigdom og høj og vedvarende ulighed, herunder ulighed mellem kønnene, manglende adgang til grundlæggende sociale ydelser og sundhedstjenester, global befolkningstilvækst og fejlslagen regeringsførelse, som kan øge behovet for at migrere;

- Y. der henviser til, at konflikter forstyrrer adgangen til fødevarer og grundlæggende sociale tjenester, som påvirker sundhedsstabiliteten, herunder ernæringstjenester, vand, sanitet og hygiejne, og skader naturressourcer, infrastruktur, produktionsmidler og husdyr; der henviser til, at fødevarerensikkerhed kan være en kilde til konflikt mellem de berørte samfund og dermed forværre de eksisterende udfordringer og spændinger i forbindelse med ressourceknaphed;
- Z. der henviser til, at covid-19 har ført til forstyrrelser i værdikæderne fra produktion og transport til oplagring og salg af fødevarer, og at begrænsninger af bevægeligheden har reduceret landbrugerens og forbrugerens adgang til markederne, yderligere hæmmet lige adgang til passende fødevarer og ernæring for alle og blotlagt den manglende modstandsdygtighed i importbaserede fødevarer-systemer og betydningen af bæredygtige landbrugsfødevarer-systemer;
- AA. der henviser til, at covid-19 har ført til en stigning i fattigdommen i mangel af universel social mindstebeskyttelse; der henviser til, at restriktioner har påvirket de daglige økonomiske aktiviteter, som mange husstande er afhængige af, hvilket har ført til vanskeligheder med at få adgang til sunde og nærende fødevarer eller med at dække sundhedsmæssige behov; der henviser til, at adgangen til sundhedspleje af høj kvalitet i mange udviklingslande er yderst begrænset, navnlig for de mest sårbare og marginaliserede mennesker;
- AB. der henviser til, at inklusive, effektive, modstandsdygtige og bæredygtige fødevarer-systemer er afgørende for at nå 2030-dagsordenen og dens verdensmål for bæredygtig udvikling; der henviser til, at covid-19-pandemien afslørede svagheder i de globale fødevarer-systemer, idet den gjorde ulighederne værre og truede liv og levebrød for de mest sårbare; der henviser til, at FN's tiår for handling opfordrer til at fremskynde banebrydende løsninger til håndtering af de globale udfordringer for mennesker og planeten, fra fattigdom og køn til klimaforandringer, ulighed og lukning af finansieringskløften;
- AC. der henviser til, at ernæring er et vigtigt spørgsmål, der ligger til grund for og er afgørende for opfyldelsen af mindst 12 af de 17 verdensmål og er uløseligt forbundet med andre vigtige spørgsmål vedrørende bæredygtig udvikling, enten fordi den afhænger af dem (dvs. vand, sanitet og hygiejne samt landbrug), fordi den muliggør dem (dvs. sundhed, beskæftigelse), eller fordi den gør begge dele (dvs. ligestilling mellem kønnene og uddannelse);
- AD. der henviser til, at Marrakeshoverenskomsten fra 1994 og navnlig Verdenshandelsorganisationens (WTO's) aftale om landbrug har bidraget til landbrugsregionernes specialisering; der henviser til, at denne specialisering har ført til regioner med et højt eksportniveau og andre regioner, der næsten er helt afhængige af import; der henviser til, at denne situation ikke er modstandsdygtig over for kriser

såsom krige og er en af de faktorer, der bidrager til den nuværende globale fødevareustabilitet;

- AE. der henviser til, at en stærk afhængighed af fødevareimport i høj grad udsætter befolkningerne for global markedsvolatilitet, navnlig de mennesker, der bruger en betydelig del af deres indkomst på at dække daglige fødevarebehov;
- AF. der henviser til, at ustabilitet på de internationale markeder fører til fødevareusikkerhed i lande, der mangler stærke landbrugspolitikker, da perioder med lave priser har en negativ indvirkning på produktionskapaciteten og fører til en stigning i importen, hvilket gør bybefolkningerne sårbare, når verdensmarkedspriserne stiger;
- AG. der henviser til, at landbrugspolitikker er de primære makroøkonomiske politikker, og hvis der ikke er nogen beskyttelse mod ekstreme udsving i verdensmarkedspriserne, er de skader, som inflationen forårsager, ødelæggende for vækstøkonomierne;
- AH. der henviser til, at fødevaresuveræniteten er menneskers og landes ret til at fastlægge deres egne landbrugs- og fødevarepolitikker; der henviser til, at dette koncept har til formål at gøre det muligt for hvert land at brødføde sin egen befolkning og være selvforsynende og uafhængig; der henviser til, at jord til bord-strategiens hensigt om at mindske landbrugernes afhængighed af eksterne output er i overensstemmelse med denne definition;
- AI. der henviser til, at den europæiske grønne pagt og jord til bord-strategien anvender holistiske tilgange til landbrug, ikke blot for at forebygge en klima- og biodiversitetskrisen i Europa, men også for at sikre fødevaresikkerhed og forbedre ernæringen og folkesundheden; der henviser til, at den skal tjene som model for investeringer i udviklingsfinansiering med henblik på at styrke udviklingslandenes modstandsdygtighed og selvforsyning med fødevarer;
- AJ. der henviser til, at jord til bord-strategien har til formål at reducere brugen af landbrugsinput og navnlig at reducere den samlede anvendelse af kemiske pesticider med 50 %, af de farligste pesticider med 50 % og af gødning med mindst 20 % inden 2030;
- AK. der henviser til, at ernæring er en vigtig investering, da god ernæring i de første tusind dage af et barns liv er afgørende for at opnå det fulde fysiske, intellektuelle og menneskelige potentiale; der henviser til, at sult og fejlernæring har en negativ indvirkning på børns evne til at lære og kan få dem til at droppe ud af skolen, udgør en livslang byrde for enkeltpersoner og samfund og har en negativ indvirkning på den menneskelige udvikling og den nationale økonomiske udvikling; der henviser til, at god ernæring derfor er hjørnестenen i samfundets velstand;
- AL. der henviser til, at skolelukninger, da covid-19-pandemien var på sit højeste, efterlod 370 millioner børn uden adgang til et garanteret skolemåltid, ofte deres eneste varme måltid om dagen, og at skolemåltidsordninger er et vigtigt element i bekæmpelsen af sult og mange former for fejlernæring; der henviser til, at fødevareusikkerhed på den anden side forstyrrer samfundets funktion, herunder familiers evne til at sende deres børn i skole, og at den ved at lægge pres på familier kan være en drivkraft for vold i hjemmet og kønsbaseret vold; der henviser til, at der for hver dollar, der investeres i

ernæringsinterventioner, kan genereres 16 dollars i afkast;

- AM. der henviser til, at de stigende behov, ligesom på andre områder inden for humanitær bistand og udviklingsbistand, ikke modsvares af tilstrækkelige ressourcer, hvilket fører til en hurtigt voksende finansieringskløft, der kræver mere intelligente og mere systemiske tilgange, en systemisk omstilling i retning af socialt retfærdige fødevarer-systemer, da vores nuværende fødevarer-systemer forværrer de socioøkonomiske og kønsrelaterede uligheder og forhindrer adgang til sund, retfærdig og bæredygtig ernæring;
- AN. der henviser til, at kvinder spiller en central rolle med hensyn til at brødføde verden som landbrugere, omsorgspersoner og producenter – de står for produktionen af 60-80 % af fødevarerne i udviklingslandene – men har ulige adgang til fødevarer og til ressourcer, tjenesteydelser og aktiver, der kan øge deres udbytte og indtægter; der henviser til, at kvinder påtager sig 75 % af det ulønnede omsorgsarbejde og huslige arbejde, og at kvinder i landdistrikter og lavindkomstlande bruger op til 14 timer om dagen på omsorgsarbejde;
- AO. der henviser til, at ulighed mellem kønnene påvirker arbejdsfordelingen og fører til en uforholdsmæssig og ulønnet omsorgsbyrde for kvinder og piger;
- AP. der henviser til, at det er nødvendigt at beskytte kvinders og pigers rettigheder på alle niveauer og give dem plads i beslutningsprocesserne; der henviser til, at kvinder og piger er hårdest ramt af klimaforandringer og katastrofer, hvilket fører til øget sårbarhed på grund af komplekse risici;
- AQ. der henviser til, at kønsbestemte uligheder har en direkte indvirkning på ernæring, idet de former fødevarer-dynamikken i husholdninger og lokalsamfund på en måde, der påvirker kvinders og pigers produktion af, adgang til, evne til at betale for og levere fødevarer, pleje og sundheds- og sanitetsydelser til sig selv og kan bringe dem i fare for øget kønsbaseret vold og partnervold;
- AR. der henviser til, at en udligning af den kønsbestemte forskel mellem kvindelige og mandlige landbrugere kan øge landbrugsproduktionen med mellem 2,5 og 4 % i de fattigste regioner og mindske sult på verdensplan med 17 %;
- AS. der henviser til, at kvinder udgør 43 % af arbejdsstyrken i landbruget i partnerlandene, og at denne procentdel er 50 % eller mere i visse lande i Asien og Afrika syd for Sahara, og at kvinder kun udgør under 20 % af ejerne af landbrugsjord;
- AT. der henviser til, at der er 608 millioner familielandbrug i hele verden, som optager mellem 70 og 80 % af verdens landbrugsjord, hvilket svarer til over 90 % af alle landbrugsbedrifter på verdensplan, og som producerer ca. 80 % af verdens fødevarer udtrykt i værdi;
- AU. der henviser til, at en tredjedel af de fødevarer, der produceres globalt, enten går tabt eller går til spilde; der henviser til, at en øget indsats for at reducere fødevarer-tab og madspild ved at gennemføre den cirkulære økonomi i landbrugsproduktionssystemerne med henblik på at øge landbrugsproduktionens bæredygtighed og ressourceeffektivitet er afgørende for at afhjælpe fødevarer-usikkerhed, fejlernæring og beskytte

biodiversiteten på verdensplan;

- AV. der henviser til, at håndtering af fødevarer- og ernæringssikkerhed ikke blot kræver mere finansiering, men også et stærkt politisk fokus og en beslutsom politisk indsats;
- AW. der henviser til, at nogle tredjelande har iværksat en række innovative projekter såsom det afrikanske Great Green Wall-initiativ, som fremmer agroøkologiske projekter;
- AX. der henviser til, at Komitéen for Verdens Fødevarersikkerhed er den vigtigste inklusive internationale og mellemstatslige platform, hvor alle interessenter kan samarbejde om at nå det fælles mål om at sikre fødevarer- og ernæringssikkerhed for alle;
- AY. der henviser til, at FN's Generalforsamling den 20. december 2017 vedtog et projekt, hvorved den udnævnte perioden 2019-2028 til FN's tiår for familielandbrug;
- AZ. der henviser til, at landbrugernes rettigheder blev nedfældet i FAO's internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og jordbrug i 2004, men at reglerne om intellektuel ejendomsret ofte har været i strid med disse rettigheder, hvilket har bragt lokale, traditionelle og oprindelige såmetoder i fare;
- BA. der henviser til, at det er afgørende, at EU spiller en aktiv rolle i håndteringen af fødevarersikkerhed, da EU yder næsten halvdelen af den samlede officielle udviklingsbistand (ODA);

Fødevarersikkerhed og ernæring i centrum for genopretningen efter covid-19

1. er foruroliget over, at vi ikke er på rette vej, og at det er meget usandsynligt, at vi når ernæringsmålene inden 2025 eller at udrydde sult inden 2030 i overensstemmelse med verdensmål 2 "stop sult"; minder om, at sult og fødevarersikkerhed igen vokser i hele verden; bemærker med bekymring, at omkring 660 millioner mennesker risikerer fortsat at leve i sult i 2030, også på grund af konsekvenserne af covid-19-pandemien; minder om, at der er behov for dristige tiltag, navnlig når det gælder ulighed i adgangen til mad, for at fremskynde processen hen imod målet om at udrydde sult; minder om, at afskaffelse af alle former for fejlernæring samt verdensmål 2 bør betragtes som prioriteter i samtlige politikker, med særlig vægt på mennesker i de mest sårbare situationer;
2. understreger, at fødevarer-systemerne har en afgørende rolle at spille med hensyn til at udrydde fattigdom og nå verdensmål 1, samtidig med at der tages fat på fejlernæring og sameksistensen af over- og underernæring, hvilket vil være helt afgørende for at nå sundhedsmålsætningerne under verdensmål 3; understreger, at det vil være umuligt at forvalte vandressourcerne på en bæredygtig måde med henblik på at nå verdensmål 6, uden at landbruget spiller en central rolle, og at bæredygtig fiskeriforvaltning er afgørende for bevarelsen og den bæredygtige udnyttelse af havene og opfyldelsen af verdensmål 14; minder derfor om, at fødevarer-systemerne mere generelt også skal afspejle vores forpligtelser vedrørende bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion i verdensmål 12, tilpasning til og modvirkning af klimaforandringer i verdensmål 13 og beskyttelse, genopretning og bæredygtig forvaltning af økosystemer på land i verdensmål 15;

3. minder om den afgørende rolle, som ikkeindustrielt fiskeri spiller for fødevarer sikkerhed og ernæring; understreger, at bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler skal være i overensstemmelse med den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning og hverken må undergrave den lokale fødevarer sikkerhed eller true det ikkeindustrielle fiskeri i tredjelande ved at bringe fiskerne i direkte konkurrence med EU-fartøjer; opfordrer til, at aftalerne tilpasses 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og EU's miljømæssige forpligtelser og målene for den fælles fiskeripolitik gennem øget sektorstøtte og flere bæredygtighedsbestemmelser om overskud, udsmid og forsigtighedsprincippet;
4. understreger, at covid-19-pandemien med den følgende økonomiske krise og lukning af grænserne samt den aktuelle konflikt i Ukraine har afsløret sårbarhederne i det globale fødevarer system; understreger og minder Kommissionen og medlemsstaterne om betydningen af at skabe stærkere forbindelser mellem politikker på kort, mellemlang og lang sigt for at sikre, at genopretningsplanerne efter covid-19 er inkluderende, idet der også rettes særlig opmærksomhed mod de mest udsatte grupper såsom børn, unge, kvinder, ældre og oprindelige folk;
5. opfordrer indtrængende EU til at beskytte udviklingslandenes ret til mad og selvforsyning som et middel til at opnå ernæringsikkerhed, bekæmpe fattigdom og opnå inkluderende, bæredygtige og retfærdige globale forsyningskæder og mere bæredygtige fødevarer systemer og til at støtte de lokale og regionale markeder, idet der rettes særlig opmærksomhed mod kvindelige landbrugere og familielandbrug, med henblik på at sikre forsyningen af økonomisk overkommelige og tilgængelige fødevarer og stærkere sociale sikkerhedsnet til at sikre, at de mest udsatte fortsat har adgang til mad, også i nød- og krisesituationer;
6. minder om, at Ukraine og Rusland spiller en vigtig rolle på det globale eksportmarked for fødevarer, og at Ukraine og Rusland har en meget stor indvirkning på en række lande med udbredt sult, da disse lande importerer en betydelig andel af deres hvede fra Ukraine eller Rusland;
7. understreger, at regeringerne i denne kontekst bør undgå eksportforbud og identificere foranstaltninger til at støtte omstruktureringen af landbrugsmarkederne og reguleringen af dem ved at øge deres gennemsigtighed og indføre nye regler til at forebygge, at overdreven finansiell spekulation fører til større udsving i fødevarer priserne, hvilket særligt i forbindelse med en krig kan skabe en kunstig stigning i engrospriserne og føre til markedsvolatilitet og navnlig påvirke udviklingslandene og de mest udsatte befolkningsgrupper;
8. beklager dybt den finansielle spekulation i landbrugsråvarer og fødevarer og opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte forslag til at bringe denne spekulation til ophør, navnlig i en krigskontekst, for at sikre stabilitet på markederne og i landbrugsproduktionen; minder i den forbindelse om, at den strukturelle ustabilitet på de internationale landbrugsmarkeder udgør en trussel mod den globale fødevarer sikkerhed og mod den politiske stabilitet i mange udviklingslande; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte internationale regler til at bringe den finansielle spekulation i landbrugsråvarer og fødevarer og spekulative praksisser til ophør;

9. minder om, at retten til mad er en menneskeret; efterlyser omfattende og stærke EU-foreanstaltninger til at ledsage den fuldstændige og gradvise realisering af denne ret som et middel til at opnå fødevaresikkerhed for alle; er meget bekymret over den kraftige stigning i fødevaresikkerheden i de seneste år;
10. understreger, at energikriser og ugunstige vejrforhold forud for krigen i Ukraine har fået priserne på landbrugsråvarer på det globale marked til at stige, og opfordrer i den forbindelse til øget og mere effektiv fødevarebistand i et forsøg på bedre at koble nødhjælp og langsigtede løsninger sammen; opfordrer navnlig Kommissionen og EU's medlemsstater til at øge deres bidrag til Verdensfødevareprogrammet og efterlyser foreanstaltninger til at forandre vores fødevaresystemer gennem støtte til mangfoldighed og kvalitet i produktionen og bearbejdningen af landbrugsprodukter i partnerlandene og foreanstaltninger til at tackle strukturel fattigdom og vedvarende uligheder som underliggende årsager til fødevaresikkerhed;
11. bemærker med bekymring, at den russiske invasion af Ukraine generelt vil få meget store konsekvenser, som vil forværre den eksisterende fødevaresikkerhed og virkningerne af covid-19-pandemien yderligere; bemærker med endnu større bekymring, at Ukraine er en vigtig producent af basisfødevarer såsom hvede, majs og vegetabiliske olier; opfordrer Kommissionen til at udvikle vidtrækkende foreanstaltninger for fødevaresikkerhed og til at gennemføre dem på kort, mellemlang og lang sigt; minder om, at EU skal sikre, at retten til mad for alle ikke er en markedsvarer; minder om, at hungersnød er en af de mulige konsekvenser, som skal tages med i alvorlig betragtning som et resultat af krigen, hvis verdens ledere ikke træffer modforeanstaltninger;
12. understreger, at krigen i Ukraine viser, i hvor høj grad lavindkomstlandene er afhængige af verdensmarkedet med hensyn til forsyningen af deres basisfødevarer, idet deres fødevaresikkerhed er baseret på en håndfuld korneksporierende lande, hvilket gør disse lande særligt sårbare over for markedsforstyrrelser og prisstigninger; minder om, at 14 lavindkomstlande eller mellemindkomstlande i den nederste halvdel, hvoraf nogle allerede befinder sig under hungernøds-lignende forhold, importerer over 50 % af deres hvede fra Rusland og Ukraine for at kunne brødføde deres befolkning;
13. understreger, at lande, der er afhængige af fødevareimport fra Ukraine og Den Russiske Føderation, bør absorbere konfliktforårsagede chok og forblive modstandsdygtige ved at diversificere kilderne til deres fødevareforsyning ved at forlade sig på andre eksportlande eller eksisterende fødevarelagre eller ved at diversificere deres indenlandske produktionsstruktur;
14. opfordrer EU og medlemsstaterne til øjeblikkelig at dække finansieringsunderskuddet i FN's humanitære appeller for så vidt angår Østafrika og Mellemøsten i 2022, eftersom støtten til disse to regioner i øjeblikket er 99 % underfinansieret; minder om, at Verdensfødevareprogrammet allerede har været nødt til at reducere fødevarerationen til flygtninge og andre udsatte befolkningsgrupper i Østafrika og Mellemøsten på grund af manglende finansiering, prisstigninger og et begrænset udbud af råvarer på markederne, hvilket ligeledes skyldes krigen i Ukraine;
15. understreger, at ambitiøst finansieret fødevare- og ernæringsplanlægning bør være

kernen i genopretningsplanerne efter pandemien;

16. opfordrer indtrængende EU til at prioritere fødevarer og bæredygtigt landbrug i sin internationale udviklingsplanlægning og til at sikre adgang til finansiering for lokalsamfund og lokale organisationer; opfordrer EU til at investere i foranstaltninger og indsatser i partnerskaber med udviklingslandene, som giver adgang til forskellige, økonomisk tilgængelige, sikre, bæredygtige og tilstrækkeligt ernærende fødevarer, da investering i fødevarer og ernæring er et nøgleelement for at opbygge menneskelig kapital og konkurrenceevne og nå verdensmålene;
17. fremhæver behovet for, at politikkerne er landestyrede, behovsbaserede og kontekstbaserede, da fødevarsystemerne er meget forskelligartede; minder om, at lokal fødevarerproduktion bør prioriteres gennem finansiering af små landbrugere, beskyttelse af menneskerettighederne og styrkelse af familielandbrugssystemer, kooperativer og regionale forsyningskæder;
18. påpeger, at små landbrugere er de vigtigste fødevarerproducenter i udviklingslandene, og at de spiller en afgørende rolle for fødevarerens sikkerhed og ernæringen i disse lande; opfordrer EU til specifikt at støtte og styrke små landbrugere, familielandbrug og kooperativer i sin udviklingsbistand og samtidig fokusere på anstændigt arbejde; understreger, at en styrkelse af små landbrugeres produktion medfører flere fødevarer på det globale marked, hvilket fører til lavere fødevarerpriser og bedre kostvaner;
19. minder om, at lokale landbrugstraditioner suppleret med moderne teknologi kan øge produktionen af sunde og nærende fødevarer; mener, at udviklingslandene bør være i stand til at beskytte deres offentlige landbrugspolitik;
20. understreger, at lokal fødevarerproduktion og lokalt forbrug, der støtter små landbrug og garanterer rimelige priser for producenter og forbrugere, mindsker landenes afhængighed af import og deres sårbarhed over for internationale prisudsving;
21. påpeger, at strategiske investeringer i bæredygtige landbrugspraksisser kan spille en central rolle med henblik på at sikre mere modstandsdygtige og bæredygtige landbrugsfødevarer-systemer; insisterer på, at EU's investeringer skal være i overensstemmelse med 2030-dagsordenen, Parisaftalen om klimaændringer og konventionen om den biologiske mangfoldighed; glæder sig over og tilskynder til EU-investeringer i partnerskab med udviklingslandene inden for agroøkologi, skovlandbrug og afgrødediversificering og gentager, at EU-støttede investeringer i landbrug, skovbrug eller fiskeri eller i virksomheder, der har en indvirkning på jorden, græsarealer, skove, vand eller hav, skal være i overensstemmelse med bl.a. FAO's/CFS' frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove i forbindelse med national fødevarerens sikkerhed og FAO's/CFS' principper for ansvarlig investering i landbrug og fødevarer-systemer; støtter europæisk finansiering af producenter og landbrugsfødevarer-virksomheder, så de kan foretage de nødvendige investeringer for at bringe dem i overensstemmelse med kravene i systemet for risikoanalyse og kritiske kontrolpunkter (Hazard Analysis Critical Control Point System) ved at gennemføre foranstaltninger til at fjerne eventuelle risici for fødevarerens sikkerhed;
22. understreger, at korte forsyningskæder har et stort potentiale til at afhjælpe de nuværende mangler i fødevarer-systemet, og minder om, at klimavenligt landbrug bl.a.

indebærer en reduktion af afhængigheden af energi fra fossile brændstoffer, herunder anvendelse af kemiske pesticider og gødningsstoffer;

23. glæder sig over alle initiativer til at gennemføre eller styrke landbrugspolitikker på nationalt eller regionalt plan, som har til formål at sikre større selvforsyning med fødevarer, og tilskynder til udviklingslandenes overgang til en højere grad af selvforsyning, hvilket giver landbrugerne ansvar, ejerskab og uafhængighed i forbindelse med skabelsen af bæredygtige landbrugsfødevarer-systemer og mere selvforsynende produktionssystemer; opfordrer til, at der sættes fokus på bestræbelser på landbrugsområdet på at beskytte udviklingslandenes ret til fødevarer-sikkerhed som et supplement til deres ret til fødevarer-suverænit²⁰ samt på at styrke deres evne til at opfylde deres befolkningers ernæringsmæssige behov;
24. understreger i den forbindelse betydningen af at beskytte og fremme lokalsamfundenes ret til adgang til og kontrol med naturressourcer såsom jord og vand; beklager dybt, at der i mange udviklingslande sker omfattende land grabbing; påpeger, at det er en brutal praksis, som undergraver fødevarer-sikkerheden og fødevarer-suveræniteten og bringer landsbysamfundene i fare;
25. bemærker, at f.eks. græsningsrettigheder og fællesgræsgange er traditionelle arealanvendelsesrettigheder, som er baseret på sædvaneret og ikke sikrede ejendomsrettigheder; understreger imidlertid den grundlæggende vigtighed af at beskytte disse fælles rettigheder for befolkningen i landdistrikterne;
26. opfordrer til, at der tages hånd om de sociale spændinger mellem fastboende landbrugsbefolkninger og nomadebefolkninger, navnlig i regioner med overlappende etnisk-religiøse konflikter;
27. er dybt bekymret over udviklingslandenes store afhængighed af fødevarer-import, navnlig fra Den Europæiske Union, især når denne import består af subsidierede produkter, hvis lave pris udgør skadelig konkurrence for lokale smålandbrug;
28. understreger behovet for at beskytte landbrugernes ret til at bevare genetiske ressourcer for at sikre fødevarer-sikkerheden og tilpasse sig til klimaforandringer; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af sin udviklingsbistand og sin handels- og investeringspolitik at støtte landbrugssystemer, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og landbrug (ITPGRFA), som sikrer landbrugerens ret til at bevare, kontrollere, beskytte og udvikle deres egne frø og traditionelle viden;
29. understreger behovet for konsekvent at samarbejde med lande, internationale og regionale organisationer, den private sektor, landbrugere og små landbrugere samt det lokale civilsamfund og lokalsamfund for at støtte udformningen, gennemførelsen og overvågningen af kontekstspecifikke, gennemførlige og robuste nationale ernæringsmål;

²⁰ Fødevarer-suveræniteten som defineret af Via Campesina som "folkets ret til sunde og kulturelt egnede fødevarer, der er produceret ved hjælp af økologisk forsvarlige og bæredygtige metoder, og deres ret til at definere deres egne fødevarer- og landbrugssystemer". FN's Komité for Verdens Fødevarer-sikkerhed definerer fødevarer-sikkerhed som, "når alle mennesker til enhver tid har fysisk og økonomisk adgang til tilstrækkelige, sikre og nærende fødevarer til at opfylde deres ernæringsmæssige behov og fødevarer-præferencer for et aktivt og sundt liv".

anerkender civilsamfundets centrale rolle, navnlig med hensyn til at nå ud til små landbrugere ved at knytte dem til uddannelse, ressourcer, markeder og værdikæder;

30. er af den opfattelse, at prioritering af mødres og spædbørns ernæringsbehov er afgørende for at sikre en solid og modstandsdygtig fødevarer sikkerhed, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte de nationale myndigheder i udviklingslandene i deres bestræbelser på at integrere ernæringstjenester i sundhedssystemerne med henblik på at tackle fejlnæring i alle dens former og sikre kontinuiteten i ernæringstjenesterne, navnlig tidlig opdagelse og lokalsamfundsbase ret forvaltning af akut fejlnæring og spædbørns- og småbørns ernæring samt tilhørende programmer for mødres ernæring; glæder sig i den forbindelse over SUN-bevægelsens resultater og arbejde;
31. opfordrer EU til at beskytte små producenters adgang til og kontrol med jord og andre ressourcer, herunder landbrugeres såsæd, adgang til vand samt adgang til infrastruktur for at forbinde landdistrikter med territoriale markeder, herunder byområder;
32. opfordrer EU til at sikre passende finansiering og fælles skabelse af viden og tekniske innovationer gennem landbrugsledet forskning, herunder støtte til små producentorganisationer og kvindeorganisationer og deres kollektive forarbejdnings- og markedsføringsaktiviteter;
33. opfordrer Kommissionen til at etablere tætte forbindelser med partnerlande med henblik på udveksling af viden om landbrug; fremhæver den europæiske landbrugssektors ekspertviden og understreger behovet for at prioritere partnerskaber inden for forskning og innovation i landbruget, herunder gennem Horisont Europa, og for at sætte skub i ansvarlige og etiske innovationer for at fremme bæredygtige landbrugsmetoder med henblik på at øge udbyttet og landbrugsproduktionen; opfordrer i denne forbindelse til, at der i højere grad lægges vægt på, at traditionel lokal viden kan bidrage til den retfærdige omstilling, navnlig med hensyn til landbrugspraksis, fiskeri og skovbeskyttelse, hvorved den lokale befolkning og lokalsamfundene styrkes;
34. bemærker de positive resultater af budgetstøtte, som fremgår af den 6. statusrapport om handlingsplanen for ernæring, som en mekanisme for bæredygtige, virkningsfulde og landerelevante investeringer i ernæring;
35. opfordrer EU til at integrere de globale og nationale ernæringsmål i de relevante udviklingsprogrammer og landestrategier; opfordrer EU og dets medlemsstater til at mobilisere langsigtede finansielle investeringer i fødevarer- og ernærings sikkerhed og bæredygtigt landbrug, fiskeri og akvakultur og til at tilskynde partnerlandene til at investere mere i disse sektorer via deres nationale budgetter;
36. opfordrer indtrængende EU til at prioritere fødevarer, beskyttelse af biodiversiteten og bæredygtigt landbrug i sin internationale udviklingsplanlægning med partnerlande, idet der tages hensyn til deres specifikke lokale behov, og der sikres adgang til finansiering for lokalsamfund og lokale organisationer, der støtter dem; opfordrer EU og dets medlemsstater til med deltagelse af civilsamfundet at vurdere og overvåge sine investeringer for at sikre, at de konkret bekæmper fattigdom og fødevarer usikkerhed;
37. understreger EU's rolle som katalysator for omstillingen af de globale fødevarer systemer,

- således at de kan blive mere modstandsdygtige, bæredygtige og retfærdige; understreger, at jord til bord-strategien er en ambitiøs EU-politisk ramme, der fremmer et mere bæredygtigt og modstandsdygtigt landbrugsfødevarer-system i EU og støtter en global og retfærdig omstilling til bæredygtige landbrugsfødevarer-systemer til gavn for mennesker, naturen og den økonomiske vækst, og som bevarer naturressourcerne i overensstemmelse med målene i biodiversitetsstrategien; minder om hensigten i fra jord til bord-strategien om at mindske landbrugernes afhængighed af ekstern produktion;
38. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til fortsat fuldt ud at leve op til deres internationale forpligtelser for så vidt angår klima og biodiversitet, den grønne pagt og fra jord til bord-strategien og til, i overensstemmelse hermed, at gennemføre FN's Klimapanel's henstillinger om tilpasning til klimaforandringer, navnlig i en situation, hvor pandemikrisen og krigen i Ukraine viser, hvor sårbar det globale fødevarermarked er over for forstyrrelser;
 39. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde bestræbelserne på at støtte partnerlandene med hensyn til at reducere antallet af børn under fem år med nedsat vækst med syv millioner inden 2025, sådan som den har forpligtet sig til i EU's handlingsplan for ernæring;
 40. opfordrer Den Europæiske Union til fortsat at støtte partnerlandene med hensyn til at genoprette tilgængeligheden af mangfoldige og nærende fødevarer til børn i skolealderen gennem skolemåltidsprogrammer og samtidig fremme lokalt og bæredygtigt producerede fødevarer og lægge særlig vægt på de mest udsatte børn; fremhæver endvidere nytten af offentlige indkøbsprogrammer med hensyn til at fremme offentlig støtte til indkøb fra små landbrugere og lokale producenter, når der købes næringsrige fødevarer til distribution;
 41. glæder sig over Kommissionens og flere medlemsstaters støtte til "School Meals Coalition" i opfølgningen af topmødet om fødevarer-systemer; bemærker betydningen af at sikre, at ernæringsfølsomme tilgange knyttes til ernæringsmæssige interventioner og andre sundhedsinterventioner i udviklingslandene;
 42. minder om, at op til 811 mio. mennesker i verden sulter, og at omkring to mia. mennesker er kronisk underernærede, navnlig i Afrika syd for Sahara og Asien, og mangler vigtige vitaminer og mineraler; minder om, at disse virkninger er særligt ødelæggende for børn i de første 1 000 dage af deres liv, eftersom virkningerne af mangel på essentielle mikronæringsstoffer såsom vitamin A, jern eller zink i denne tid vil være resten af livet og forårsage nedsat vækst og nedsatte mentale evner, hvilket ikke alene rammer enkeltpersoner, men hele økonomien; understreger, at sult og fejlnæring derfor er blandt de største hindringer for udvikling;
 43. glæder sig over EU's tilsagn på topmødet om ernæring med henblik på vækst om at investere 2,5 mia. EUR i perioden 2021-2024 i kampen mod fejlnæring; opfordrer indtrængende EU til at udvise lederskab hen imod dette mål;
 44. bemærker, at covid-19-pandemien har vist de indbyrdes forbindelser mellem menneskers, planters og dyrs sundhed, miljøets sundhed og fødevarer-sikkerhed; påpeger, at sygdomme, der rammer dyr og planter, også fortsat forstyrrer fødevarer-sikkerheden ved at afbryde fødevarer-forsyningen på verdensplan; opfordrer Kommissionen og

medlemsstaterne til at kombinere indsatsen med det internationale samfund omkring One Health-princippet for at omforme fødevarer-systemerne, forbedre deres modstandsdygtighed og opnå bedre sundhed og fødevarer-sikkerhed for alle;

45. minder om, at forskning tyder på, at en omformning af fødevarer-systemerne kan frigøre de 12 billioner USD, som verden bruger på de skjulte udgifter til fødevarer, og at omdirigering af nogle af disse midler kan forhindre yderligere skader på miljøet og på menneskers sundhed og i stedet bidrage til at opnå flere tilsagn om tilpasningsfinansiering, hvilket medlemsstater og ledere opfordrede til på COP 26 i Glasgow;
46. minder om, at klimaforandringer i stigende grad vil lægge pres på fødevarer-produktionen og adgangen til fødevarer, navnlig i udsatte regioner, hvilket vil undergrave fødevarer-sikkerheden og ernæringen; fremhæver konklusionerne i IPCC's rapport fra 2022, ifølge hvilke den globale opvarmning gradvist vil svække jordbundens sundhed og økosystemtjenester såsom bestøvning, øge presset fra skadegørere og sygdomme og reducere den animalske biomasse i havet, hvilket vil underminere fødevarer-produktiviteten i mange regioner på land og i havene; glæder sig over sine henstillinger om at tilpasse sig klimaforandringer gennem fremme af agroøkologiske principper og praksisser, skovlandbrug, lokalsamfundsbaseret tilpasning, økosystembaseret forvaltning inden for fiskeri og akvakultur og andre tilgange, der arbejder med naturlige processer for at støtte fødevarer-sikkerhed, ernæring, sundhed og trivsel;

Opbygning af modstandsdygtighed over for fremtidige chok

47. minder om, at der i forbindelse med opbygning af modstandsdygtighed er nødt til at blive gjort noget ved den stigende hyppighed og intensitet af konflikter og naturkatastrofer, navnlig tørke, cykloner og oversvømmelser, samt sundhedskriser, tab af biodiversitet, strukturelle uligheder og økonomiske chok, som ofte har mange forværende konsekvenser for de mest udsatte; påpeger, at strategiske investeringer i bæredygtige landbrugspraksisser kan spille en central rolle med henblik på at sikre mere modstandsdygtige og bæredygtige landbrugsfødevarer-systemer;
48. opfordrer indtrængende EU til at fremme forudsigelig, specifik og målrettet finansiering til en foregribende og tidlig indsats med det formål at forebygge fødevarer-sikkerhed, mindske dens virkninger og øge opmærksomheden på og finansieringen af lokalt styret tilpasning og modstandsdygtighed; opfordrer EU til at styrke programmer vedrørende eksistensgrundlag for at støtte fødevarer-sikkerheden og sikre menneskers evne til at skabe og bevare deres udkomme og forbedre deres egen og kommende generationers trivsel; opfordrer indtrængende EU til at beskytte små producenters adgang til og kontrol med jord og andre ressourcer, herunder landbrugerers såsæd, og infrastruktur til at forbinde landdistrikter med territoriale markeder, herunder byområder;
49. påpeger, at fødevarer-sikkerhed har en positiv indvirkning på den generelle befolknings modstandsdygtighed og hjælper folk til bedre at kunne håndtere chok, ekstreme hændelser og langvarige kriser;
50. opfordrer Kommissionen til at revidere de eksisterende krisestyringsplaner, navnlig med

henblik på fødevarereproduktion;

51. understreger, at strategier for tilpasning til klimaforandringer bør sigte mod at reducere fødevareretab og madspild; minder om, at de mindst udviklede lande og lavindkomstlandene udviser et stort potentiale til at mindske madspild gennem større investeringer i oplagring, emballage og transportinfrastruktur; understreger betydningen af at gennemføre den cirkulære økonomi i landbrugsproduktionssystemerne for at øge deres bæredygtighed og ressourceeffektivitet og for at mindske fødevareretab og madspild i højst muligt omfang; opfordrer Kommissionen og alle medlemsstater til at oprette og gennemføre programmer til forebyggelse af madspild, der omfatter fremme af korte fødevarerforsyningskæder, hvilket mindsker risikoen for madspild; understreger betydningen af at udvikle og ajourføre en global database, der er tilgængelig for de kompetente myndigheder, og som fører regnskab over forsyningslagre, navnlig kornlagre, med henblik på at skabe grundlaget for et system, der sikrer en kontinuerlig fødevarer sikkerhed på et passende niveau og minimerer madspild;
52. understreger, at fødevarer sikkerhed afhænger af, at klimamålene nås, at tabet af biodiversitet bekæmpes, og at der sikres sunde land-, kyst- og havøkosystemer; påpeger, at det derfor er afgørende at bekæmpe plastforurening og diffus forurening;
53. understreger, at produktionen af biobrændstoffer har en indvirkning på fødevarer sikkerheden, da den omdirigerer landbrugsråvarer – såsom korn, sojabønner, rapsolie, majs og sukkerrør – væk fra fødevarereproduktionen; mener, at det er afgørende at sikre mere fleksible og bedre koordinerede biobrændstofpolitikker på internationalt plan, når det drejer sig om at optimere fødevarereanvendelsen, samtidig med at der drages fordel af denne alternative muligheds stabiliserende potentiale; opfordrer EU til at prioritere fødevarereproduktion frem for afgrødebaseret biobrændstofproduktion, under overholdelse af affaldshierarkiet og under hensyntagen til kaskadeprikkippet med henblik på at sikre yderligere fødevarerforsyninger og stabilisere de globale fødevarermarkeder;
54. bemærker betydningen af de strategiske forbindelser mellem Afrika og Europa, der bygger på de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af handlingsdagsordenen for omstilling af landdistrikterne under partnerskabet mellem Den Afrikanske Union (AU) og EU; minder om Europa-Parlamentets beslutning af 16. september 2020 om sikkerhedssamarbejde mellem EU og Afrika i Sahelregionen, i Vestafrika og på Afrikas Horn, hvori der mindes om, at fødevarer sikkerhed ofte er en grundlæggende årsag til terrorisme og væbnede konflikter; opfordrer derfor til, at sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred fuldt ud integreres i sikkerhedsstrategierne i tredjelande, hvilket kræver støtte til leveringen af grundlæggende tjenesteydelser, herunder fødevarer sikkerhed, med inddragelse af lokalsamfundene;
55. minder om, at initiativet Great Green Wall i Afrikas Sahel-region har til formål inden 2030 at genoprette 100 mio. hektar jord, der i øjeblikket er udpint, binde 250 mio. ton kulstof og skabe 10 mio. arbejdspladser i landdistrikterne, som tilsammen bør understøtte 15 ud af de 17 verdensmål, mindske fattigdom og sult, opbygge lokal modstandsdygtighed over for klimaforandringer, forbedre sundheden og skabe øget trivsel, skabe arbejdspladser og sætte skub i den økonomiske vækst;

56. opfordrer EU til at øge støtten til nationale sociale beskyttelsessystemer, herunder kontantbaseret social bistand, som kan tilpasses pludselige chok, for at tackle indkomstulighed på en konfliktfølsom måde og i overensstemmelse med princippet om ikke at gøre skade og til at beskytte adgangen til fødevarer for de mest udsatte ved at øge deres købekraft;
57. støtter oprettelsen af en finansiel facilitet, der skal hjælpe afrikanske lande med at dække det eksisterende finansieringsunderskud med henblik på hurtigst muligt at udvikle planer for social beskyttelse, hvad enten det er gennem den kommende "Global Accelerator" for beskæftigelse og social beskyttelse eller gennem oprettelsen af en global fond for social beskyttelse;
58. understreger betydningen af at støtte og fremme videndeling og peerlæring, som f.eks. landbruger til landbruger og virksomhed til virksomhed, inden for produktion, forarbejdning og markedsføring; fremhæver den centrale betydning, som landbrugs- og fødevarersektorerne har for økonomien og med hensyn til at skabe anstændige og holdbare jobmuligheder i landdistrikterne; understreger, at det i de fleste tilfælde drejer sig om husmandsbrug og familielandbrug; bemærker, at det er vigtigt at fremme og forbedre foranstaltninger og redskaber til at støtte en øget produktkvalitet, produktdiversificering, bæredygtig modernisering af landbrugsmetoderne, sikre arbejdsvilkår og foranstaltninger til at styrke landbrugerens modstandsdygtighed;
59. bemærker, at uligheder mellem kønnene begrænser landbrugets produktivitet og effektivitet og derfor undergraver udviklingen; minder om, at styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status er afgørende for ernæring, sundhed, fødevarerikkerhed og opbygning af modstandsdygtighed; påpeger, at styrkelsen af kvinders og pigers rolle fortsat er en udfordring for landbruget og for fødevarer- og ernæringssikkerheden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte kvinders iværksætteri, beskæftigelse og politiske repræsentation, sikre inddragelse af kønsperspektivet i forvaltningen af fødevarerikkerhed og sikre kvinders deltagelse i beslutningsprocessen på dette område, herunder kvinder, der tilhører diskriminerede mindretal;
60. opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til, navnlig gennem udviklingsbistand, at bestræbe sig på at bekæmpe den forskelsbehandling, som kvinder udsættes for, især med hensyn til kvindelige landbrugerens adgang til jord, produktive ressourcer og finansielle tjenesteydelser; minder om, at f.eks. i Afrika udføres næsten halvdelen af arbejdet i landbruget af kvinder, mens kvindelige landbrugere fortrinsvis er smålandbrugere eller lever af subsistenslandbrug og ikke har den fornødne adgang til information, kredit, jord, ressourcer eller teknologi; tilskynder til fremme af arverettigheder for kvinder og piger og opfordrer EU til at støtte partnerlande, navnlig for så vidt angår deres anerkendelse af kvinders fulde ret til jordrettigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme ligestillingsfremmende tilgange til landbrug, fiskeri og fødevarer-systemer gennem kapacitetsopbygning for kvinder i landdistrikterne, specifikke politiske reformer med henblik på at få mere retfærdige jordbesiddelseslove samt specifikke initiativer med fokus på økonomisk selvstændiggørelse og adgang til finansiering som anført i kønshandlingsplan III;
61. bemærker, at kvinder i landdistrikterne producerer mere end halvdelen af verdens fødevarer på trods af strukturelle ulemper; understreger, at det haster med at forbedre

kvinders adgang til og kontrol med jord, produktive ressourcer, aktiver og markeder som en nødvendig forudsætning for at forbedre fødevarerikigheden på verdensplan; opfordrer indtrængende Den Europæiske Union til at være særlig opmærksom på kvinder i landdistrikterne og deres økonomiske, sociale og politiske indflydelse og status; minder om CFS's frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse som et godt instrument til at tackle hindringer i traditionsbestemte arvesystemer og sikre, at kvinder får bedre kendskab til deres lovfæstede rettigheder²¹;

62. minder om den strategiske betydning af at investere i biodiversitet i landbruget på bedriftsniveau med henblik på at sikre en sund og varieret kost af høj kvalitet samt et passende indtag af næringsstoffer; understreger navnlig, at det er mere sandsynligt, at kvinder og piger får en minimalt varieret kost, som har tilstrækkelige mikronæringsstoffer, gennem diversificering af landbruget og subsistensproduktion af forskellige fødevarer²²;
63. understreger betydningen af omlægningen af landdistrikterne og styrkelsen af lokale, regionale og gennemslagsværdikæder med henblik på at skabe bæredygtige arbejdspladser, undgå menneskerettighedskrænkelser og modvirke klimaforandringer; understreger behovet for at støtte unge og kvinder, navnlig gennem uddannelse, kreditmuligheder og adgang til markeder; opfordrer til, at de inddrages i udformningen af landbrugspolitikker, og at der ydes støtte til kollektive tiltag gennem små producentorganisationer;
64. minder om, at uddannelse og oplysning, over for fejlnærings, er en afgørende forudsætning for en bæredygtig livsstil og et succesrigt samfund;
65. glæder sig over det igangværende arbejde i Komitéen for Verdens Fødevarerikighed med dets frivillige retningslinjer for ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status i forbindelse med fødevarerikighed og ernæring;
66. minder om, at klimaforandringer og tab af biodiversitet blandt andre faktorer truer vores evne til at sikre global fødevarerikighed og lægger yderligere pres på allerede skrøbelige fødevarerikighedsystemer; opfordrer til en miljømæssigt forsvarlig fødevarerikighed såsom agroøkologi og klimarobust tilpasning samt bevarelse og genopretning af naturlige økosystemer med henblik på at reducere klimarisici, imødegå klimakrisen, standse tabet af biodiversitet og dermed styrke bæredygtige landbrugsfødevarerikighedsystemers modstandsdygtighed; anmoder i den forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne om at støtte partnerlandene i at indføre bæredygtige landbrugspraksisser og innovative løsninger, herunder anvendelsen af indtægter fra ETS-auktioner og CBAM-certifikater for at forbedre deres evne for så vidt angår modstandsdygtighed over for, tilpasning til samt modvirkning af klimaforandringer,

²¹ <https://www.oxfam.org/en/empowering-women-farmers-end-hunger-and-poverty>.

²² Jones, Andrew D; Creed-Kanashiro, Hilary; Zimmerer, Karl S.; De Haan, Stef; Carrasco, Miluska; Meza, Krysty; Cruz-Garcia, Gisella S.; Tello, Milka; Amaya, Franklin Plasencia; Marin, R Margot; and Ganoza, Lizette. 2018. "Farm-level agricultural biodiversity in the Peruvian Andes is associated with greater odds of women achieving a minimally diverse and micronutrient adequate diet". *Journal of Nutrition* 148(10): 1625-1637.

med henblik på at opnå mere bæredygtige fødevarer systemer;

67. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre, at finansieringen under det nye NDICI-instrument indeholder en menneskerettighedsbaseret tilgang, der sætter lokalsamfund og oprindelige folk i centrum for klima-, miljø- og udviklingsindsatsen; mener, at det er vigtigt at være særlig opmærksom på små landbrugere, der generelt har mindre kapacitet til at tilpasse sig virkningerne af klimaforandringer; glæder sig i den forbindelse over den kommende FN-handlingsplan for at opnå universel dækning af tjenester til tidlig varsling om ekstreme vejrforhold og klimaforandringer i de kommende fem år, som vil blive fremlagt af Den Meteorologiske Verdensorganisation på FN's klimakonference (COP 27) i Egypten; minder om, at den særlige udsending til FN's topmøde om fødevarer systemer understreger, at forbindelsen mellem klima og fødevarer er meget stærk;
68. opfordrer Kommissionen til at yde støtte til udviklingslandene med henblik på at udvikle og beskytte deres følsomme og fremspirende industrier, fremme fødevarer sikkerheden, støtte afbødningen af klimaforandringer i landbruget og opfylde EU's og internationale bæredygtighedsstandarder for eksport af deres landbrugsprodukter;
69. mener, at det er vigtigt at hjælpe udviklingslandene med at indføre offentlige landbrugs- og fødevarer politikker, der kan opfylde deres hurtigt voksende befolkningers behov; understreger, at en politik for fødevarer sikkerhed skal have som sit primære mål at levere tilstrækkelige, nærende, sikre og økonomisk overkommelige fødevarer til borgerne i løbet af året på en bæredygtig måde, samtidig med at landbrugerne sikres en rimelig indkomst og levestandard; bemærker, at i hele den fælles landbrugs politik historie har ophævelsen af eksportsubsidier og afkoblingen af de direkte betalinger i betydelig grad mindsket risikoen for dumping på tredjelandes markeder; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at yde mere støtte til landbrugsudvikling, der kan sikre fødevarer sikkerheden i udviklingslandene, og til på afgørende vis at øge deres investeringer i territorial udvikling af landdistrikterne;
70. fremhæver, at fødevarer systemerne er vigtige drivkræfter for drivhusgasemissioner; bemærker, at opbygning af modstandsdygtighed over for klimaforandringer i fødevarer systemer vil kræve, at tilpasning til klimaforandringer og katastroferisikoreduktion og -styring integreres i politikker på kort, mellemlang og lang sigt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bistå udviklingslandene i denne proces;
71. opfordrer EU til at beskytte små landbrugeres adgang til og kontrol med jord og andre ressourcer, herunder frø, infrastruktur og vand;
72. opfordrer EU til at sikre, at offentlige indkøb prioriterer lokal agroøkologisk produktion, fødevarer sikkerhedsregler, der egner sig til produktion i lille målestok, beskyttelse af hjemmemarkederne mod lavprisimport samt forbrugeroplysning og social beskyttelse for at øge forbruget af næringsrige lokale fødevarer;
73. opfordrer EU til at skræddersy sin programmering under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa for aktivt at støtte en global omstilling til bæredygtige fødevarer systemer, der kan levere en sund og

nærende kost til en overkommelig pris, som er retfærdig, modstandsdygtig, rettighedsbaseret og miljømæssigt bæredygtig, og som lægger særlig vægt på kvinders behov og mindsker presset fra fødevarerproduktion på land- og vandforbruget;

74. understreger, at virkningerne af klimaforandringerne har en kritisk negativ indvirkning på fødevarerikigheden i udviklingslandene, og at tilpasning til klimaforandringer er afgørende for at sikre modstandsdygtige bæredygtige fødevarerystemer; beklager misligholdelsen af de udviklede landes tilsagn i Københavnsaftalen fra 2009 om at yde forudsigelig og tilstrækkelig finansiering til klimaindsatsen i udviklingslandene, navnlig til tilpasningsbehov, som skulle være nået op på 100 mia. USD i 2020; opfordrer EU til at øge klimafinansieringen ud over rammerne for instrumentet NDICI – et globalt Europa, herunder gennem en ambitiøs anvendelse af indtægterne fra ETS-auktioner og CBAM-certifikater;
75. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte den agroøkologiske omstilling i partnerlandene for at sikre nærende, sikre, forskelligartede og økonomisk overkommelige fødevarer for alle hele året, idet biodiversiteten bevares, modstandsdygtigheden over for klimaforandringer øges, og den sociale samhørighed styrkes ved at mindske de sociale uligheder; opfordrer Kommissionen til at støtte udviklingen af lokale fødevarer-netværk for at sikre lokal produktion og forbrug, som fremmer lokal jobskabelse, garanterer rimelige priser for producenter og forbrugere, mindsker landenes afhængighed af import og deres sårbarhed over for internationale prisudsving;
76. understreger, at EU's investeringer og interventioner bør baseres på grundige forudgående vurderinger, fuld gennemsigtighed og inddragelse af de interessenter, der er berørt af investeringerne og interventionerne, herunder civilsamfundsorganisationer, med henblik på at udforme en retfærdig indsats og styrke kapaciteten på nationalt og lokalt plan, herunder ikke-statslige aktører; insisterer på at anerkende behovet for kontekstspecifikke foranstaltninger for at opnå mere bæredygtige landbrugs- og fødevarerystemer i partnerlandene;
77. opfordrer til, at EU's handlingsplan for ernæring revideres for at tackle alle former for fejlnæring i henholdsvis humanitære og udviklingsmæssige sammenhænge og omfatte nye ambitiøse politiske og finansielle forpligtelser;
78. bemærker, at 45 mio. børn under fem år lider af afmagring, der defineres som lav vægt i forhold til højde på grund af akut fejlnæring tidligt i livet; minder om, at overvægt og fedme blandt voksne, unge og børn er ved at stige til rekordhøje niveauer, der berører 2 mia. mennesker på verdensplan, hvoraf 70 % lever i lav- og mellemindkomstlande; minder om, at overvægt og fedme er forbundet med en risiko for kostrelaterede sygdomme, herunder ikkeoverførbare sygdomme, fordi fejlnæring er en udfordring for alle nationer uanset deres udviklingsfase; derfor oplever mange lande nu en "dobbelt byrde" med mindst to typer fejlnæring, hvor underernæring, overvægt og fedme eksisterer side om side; opfordrer Kommissionen til at revidere den politiske ramme for fødevarerikighed fra 2010 og den politiske ramme for ernæring fra 2013, som EU's medlemsstater opfordrede til i Rådets konklusioner fra 2018 om styrkelse af den globale fødevarer- og ernæringssikkerhed;

79. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der tages fuldt hensyn til ernæring, når EU investerer i landbrug, økonomisk udvikling, klimabeskyttelse og klimatilpasning, sundhedsbeskyttelse, sundhed og andre sektorer; **støtter revisionen af den globale sundhedsstrategi fra 2010 og opfordrer til, at bekæmpelse af fejlnæring medtages i det reviderede dokument; opfordrer til større finansiel støtte til at opbygge stærke og modstandsdygtige sundhedssystemer for at bryde den onde cirkel af fejlnæring og underernæring mellem generationerne;**

En supplerende humanitær og udviklingspolitisk reaktion fra EU's side

80. insisterer på, at den humanitære bistand bør øges til lande, der står over for fødevarekriser eller er ramt af konflikter; bemærker, at det internationale samfund, herunder Den Europæiske Union, skal sigte mod at mindske den voksende kløft mellem humanitære behov og de ressourcer, der er til rådighed globalt; fordømmer enhver handling, hvor adgang til fødevarer anvendes som et undertrykkelsesredskab eller et krigsvåben, og minder om de fire humanitære principper: medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed;
81. understreger, at humanitær bistand kan mobiliseres for at tackle umiddelbare livstruende situationer, når den eksisterende kapacitet er overvældet, mens løsninger, der finansieres af andre former for bistand for at forebygge og tackle årsagerne til fødevaresikkerhed og fejlnæring, skal forfølges samtidigt;
82. glæder sig over fejringen af det første europæiske humanitære forum for yderligere at øge virkningen af den humanitære indsats og sikre effektivitet i leveringen af bistand og fejrer beslutningen om at gøre det til et årligt arrangement i den humanitære kalender; understreger betydningen af at samarbejde som Team Europe for at tackle den humanitære globale fødevaresikkerhedskrise;
83. opfordrer EU-medlemsstaternes regeringer til diplomatisk at forebygge konflikter, udrydde alle former for fejlnæring og investere mere i konfliktforebyggelse med særligt fokus på kvinder og piger, samtidig med at FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 anvendes korrekt; minder om, at humanitær bistand skal fritages for internationale sanktioner; understreger behovet for at finde bæredygtige mellem- og langsigtede løsninger i udviklingssamarbejdet for at tackle de grundlæggende årsager til fødevaresikkerhed;
84. minder om, at Ukraine og Rusland tegner sig for ca. 30 % af verdenshandelen for hvede, af 32 % for byg, af 17 % for majs og af over 50 % for solsikkefrøolie og af 20 % for solsikkefrø; understreger, at reduktionen eller tabet af ukrainsk eksport vil påvirke lande, der er stærkt afhængige af deres produktion, herunder lande, der allerede oplever fødevaresikkerhed, og som er sårbare over for forsyningschok og prisstigninger, som det er tilfældet med Afrika; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med deres internationale partnere og relevante internationale institutioner hurtigst muligt at evaluere alle tilgængelige midler for at undgå forsømmelser i betalingsbalancen i fødevarerimportlandene, herunder direkte finansiering og omstrukturering af deres gæld; understreger betydningen af at prioritere tilskudsbaseret finansiering som standardløsning, navnlig for de mindst udviklede lande;

85. støtter den igangværende gennemførelse af sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fredsofbygning; fremhæver, at dette princip fortsat bør indgå i den humanitære bistand samt i programmeringen for fødevaresikkerhed og ernæring, der understøttes af klare retningslinjer for evidensbaseret bedste praksis;
86. glæder sig over det arbejde, der udføres af EU og FN's agenturer i Rom, nemlig FAO, WFP og IFAD, med henblik på at træffe foregribende foranstaltninger for at forebygge kriser, før de rammer, og beskytte de mest sårbare grupper mod klima- og menneskeskabte katastrofer; opfordrer til, at koordineringsmekanismerne med lokale aktører på stedet styrkes, og at der findes større indbyrdes forbindelser mellem kortsigtede foregribende foranstaltninger og mere langsigtede regeringsprogrammer; minder om, at inklusive foregribende foranstaltninger bør være kontekstspecifikke og lokalt styrede og sikre, at de mest sårbare også har en stemme på beslutningsniveau for at imødekomme deres specifikke behov;
87. støtter EU's aktive rolle i det globale netværk mod fødevarekriser og opfordrer til, at netværket gøres mere operationelt, navnlig i regionale og nationale sammenhænge; opfordrer medlemsstaterne til at styrke det globale netværk til bekæmpelse af fødevarekriser i dets arbejde med at håndtere fødevarekriser gennem mangesidede og multisektorielle interventioner, opbygge modstandsdygtighed og viden og gennemføre sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med udviklingslandene om udførelse og gennemførelse af landestyrede innovative politikker og strategier for at tackle fødevarerisikoen, fremme økonomisk inklusion og opnå mere bæredygtige fødevarer systemer;
88. opfordrer til, at der er behov for at forbedre systemer for tidlig varsling, protokoller for tidlig handling og overvågningsmekanismer for at sikre, at der udløses rettidige reaktioner tidligt nok til at afbøde farernes indvirkning på fødevaresikkerheden og gå fra reaktive til proaktive livreddende interventioner gennem foregribende humanitær indsats; støtter Udvalget om Fødevaresikkerhed som den vigtigste inkluderende internationale og mellemstatslige politikplatform vedrørende fødevaresikkerhed og ernæring;
89. opfordrer Kommissionen til at sikre den tværsektorielle tilgang til ernæring og til at prioritere integrationen af fødevaresikkerhed og ernæring inden for sundhed, uddannelse, vand, sanitet og hygiejne for at sikre, at mindst 20 % af den officielle udviklingsbistand gennem instrumentet for naboland, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa er afsat til social inklusion og menneskelig udvikling;
90. opfordrer til, at ernæring integreres i universel sygesikring, fordi det er afgørende for at sætte en stopper for underernæring, og universel sundhedsdækning vil ikke opnås med mindre væsentlige ernæringsmæssige tiltag integreres effektivt som væsentlige sundhedstjenester og prioriteres i sundhedssystemerne; minder om, at universel sygesikring er afgørende for mennesker gennem hele livet med fokus på de socialt dårligst stillede og marginaliserede, og at den bør skræddersys til befolkningens sundhedsmæssige behov; minder om, at den kan støttes ved at sikre optimal og sikker kost til spædbørn og småbørn, herunder gennem amning, ved at forsøge at sikre en

afbalanceret og sund kost, herunder gennem skolemåltider, ved at tilbyde kvalificeret ernæringsundervisning og rådgivning om relaterede adfærdsændringer, ved at placere ernæring i budgettet for sundhedssektoren, ved at opbygge sundhedsinformationssystemer, så der kan træffes rettidige tiltag, og ved at fremme adgangen til effektive og prismæssigt overkommelige ernæringsrelaterede produkter, samtidig med at markedsføringen af usunde fødevarer mindskes;

91. anerkender, at ernæring bør være af central betydning for sundhedssystemernes strategier, planer og budgetter med henblik på at opnå universel sygesikring; opfordrer til øget finansiel støtte til sundhed for at opbygge stærke og modstandsdygtige sundhedssystemer for at bryde den onde cirkel med underernæring mellem generationerne og for at forebygge og reagere på sundhedskriser; støtter integrationen af underernæring og forebyggende tjenester samt sundhedsinterventioner såsom familieplanlægning, mental sundhed og pleje før og efter fødslen i de nationale sundhedssystemers væsentlige plejepakker med henblik på at opnå universel sygesikring;
92. bemærker, at fødevarer sikkerhed er tæt forbundet med adgang til vand; opfordrer derfor Kommissionen til at integrere retten til vand og udviklingen af vand- og vandbehandlingsinfrastrukturer i sine fødevarer sikkerhedsforanstaltninger i udviklingslandene;
93. bemærker, at biodiversitet på fødevarer- og landbrugsområdet øger modstandsdygtigheden over for chok og letter tilpasningen, opretholder stabilitet og støtter genopretningen; minder om, at agroøkologiens evne til at forene de økonomiske, miljømæssige og sociale dimensioner af bæredygtighed er blevet bredt anerkendt i vigtige rapporter, særligt fra IPCC og IPBES og i den globale landbrugsvurdering (IAASTD), der er udarbejdet under ledelse af Verdensbanken og FAO; understreger betydningen af at fremme agroøkologi, skovlandbrug, lokal produktion og bæredygtige fødevarer systemer, som fokuserer på udviklingen af korte forsyningskæder i både nationale politikker og internationale fora, med henblik på at sikre fødevarer- og ernærings sikkerhed for alle og øge landbrugssektorens bæredygtige produktivitet og dens modstandsdygtighed over for klimaforandringer;
94. opfordrer indtrængende Kommissionen til at støtte partnerlandene i udviklingen af bæredygtige landbrugspraksisser, herunder agroøkologi, med henblik på at forbedre jordens frugtbarhed, maksimere biodiversiteten og forbedre effektiviteten af vandforbruget som nøgleelementer for bedre fødevarer sikkerhed; bemærker udfordringerne i forbindelse med klimaforandringer og tab af biodiversitet og deres negative indvirkning på fødevarer- og ernærings sikkerheden samt behovet for at tilvejebringe de nødvendige ressourcer til tilpasning til og modvirkning af klimaforandringerne;
95. bemærker, at der findes mange agronomiske og agroøkologiske tilgange, der kan gavne andre klimaer og situationer, såsom blanding af afgrøder, "polykulturer", skovlandbrug, herunder anvendelse af bælgeplanter, som er særligt gode til at give skygge og beskyttelse til andre afgrøder og dyr og tiltrække og/eller øge vands cirkulering og/eller tilbageholdelse;

96. påpeger, at ødelæggelsen af regnskove fører til et uopretteligt tab af biodiversitet og kulstofdræn og af levesteder for oprindelige folk, der bor i skovene, og deres levevis; minder om, at skove bidrager væsentligt til opfyldelsen af klimamålene, beskyttelsen af biodiversitet og forebyggelsen af ørkenspredning og ekstrem jorderosion; mener, at bevaringsindsatsen med fokus på f.eks. skove, vilde dyr og hav- og kystøkosystemer skal intensiveres ved at gøre brug af lovgivningsmæssige rammer, tilstrækkelige ressourcer og videnskabelige data og være ledsaget af tiltag til genopretning og forvaltning af økosystemer;
97. opfordrer til, at der tages hensyn til sammenhængen mellem folkesundhed og biodiversitet i overensstemmelse med "One Health"-tilgangen; opfordrer indtrængende EU og alle partnerlande til at anerkende og beskytte oprindelige folks ret til sædvanebaseret ejerskab over og kontrol med deres jord og naturressourcer som fastsat i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder og Den Internationale Arbejdsorganisations konvention 169 og til at overholde princippet om frit, forudgående og informeret samtykke;
98. minder om, at ikkebæredygtige intensive landbrugsmetoder er vigtige årsager til forringelse af biodiversiteten på verdensplan, herunder genetisk erosion af afgrøder og husdyrsorter; minder om, at fra jord til bord-strategien sigter mod gradvist at reducere den samlede anvendelse af og risikoen ved kemiske og farlige pesticider fra landbruget inden 2030 og fremme alternative praksisser; understreger, at fattige lande er modtagere af en stor del af farlige stoffer; glæder sig derfor over, at Kommissionen har til hensigt at fremsætte et forslag om at bringe denne praksis til ophør inden for rammerne af EU's kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje; opfordrer ikke desto mindre indtrængende Kommissionen til at fremme søgningen efter bæredygtige og prismæssigt overkommelige alternativer til anvendelsen af disse pesticider for at undgå alvorlige forstyrrelser af fødevarerens sikkerheden i udviklingslandene og dermed øge sulten hos de mest sårbare befolkningsgrupper; opfordrer til særlig støtte til uddannelse i bæredygtige tilgange til plantebeskyttelse og alternativer til pesticider samt til minimering af eksponeringen for farlige stoffer;
99. fordømmer EU's dobbeltstandarder for pesticider, som tillader eksport fra EU af farlige stoffer, der er forbudt i EU; fremhæver, at anvendelsen af visse pesticider i intensivt landbrug i udviklingslandene ud over at forårsage miljøskader indvirker på arbejdstagernes sundhed; opfordrer til uddannelse i bæredygtig plantebeskyttelse, agroøkologisk og økologisk praksis;
100. minder om, at nylige rapporter har vist, at fødevarerproduktionssystemerne bidrager til op til en tredjedel af drivhusgasemissionerne, op til 80 % af tabet af biodiversitet og bruger op til 70 % af ferskvand; understreger imidlertid, at bæredygtige fødevarerproduktionssystemer bør anerkendes som en væsentlig løsning på disse eksisterende udfordringer, og at det er muligt at brødføde en voksende verdensbefolkning, samtidig med at vores planet beskyttes;
101. opfordrer EU til aktivt at opfylde forpligtelserne i forbindelse med ernæringsåret 2021, navnlig dem, der følger af FN's topmøde om fødevarerproduktionssystemer og topmødet om ernæring med henblik på vækst, og til at spille en central rolle i samarbejdet med oprindelige samfund i disse bestræbelser i overensstemmelse med EU's egen jord til

bord-strategi; glæder sig over Kommissionens beslutning om at være en vigtig partner i otte koalitioner fra FN's topmøde om fødevarer-systemer;

102. anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at samarbejde med Den Afrikanske Union for at sikre større engagement og investeringer for at tackle de aktuelle ernæringsudfordringer i regionen og for at støtte Den Afrikanske Unions år for ernæring: "Styrke modstandsdygtigheden inden for ernæring og fødevarer-sikkerhed på det afrikanske kontinent: Styrke landbrugsfødevarer-systemerne, sundheds- og socialsikringssystemerne for at fremskynde udviklingen af menneskelig, social og økonomisk kapital";
103. understreger, at digitale teknologier og intelligent og præcisionsorienteret landbrug giver betydelige muligheder for udvikling af bæredygtige landbrugsfødevarer-systemer og for at fremme en retfærdig og inklusiv økonomisk vækst i udviklingslandenes landdistrikter;
104. påpeger behovet for at forbedre fødevarer-sikkerheden og ernæringen i udviklingslandene gennem en holistisk og bæredygtig tilgang til fødevarer-systemet; opfordrer Kommissionen til at vedtage en inkluderende rettighedsbaseret strategi; opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU's investeringer i landbrug, økonomisk udvikling, modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, vand, sanitet og hygiejne, sundhed og andre sektorer tager fuldt hensyn til ernæring ved at indarbejde målbare ernæringsresultater i planlægningsfasen;
105. understreger, at EU er nødt til at forsvare menneskerettighederne og retten til passende mad som et centralt princip og en prioritet i fødevarer-systemerne for at sikre de mest marginaliserede gruppers ret til adgang til næringsrige fødevarer og anderkender vigtigheden af "FN's erklæring om rettigheder for landbrugere og andre personer, der arbejder i landdistrikter";
106. støtter udviklingen af handelsmuligheder mellem EU og udviklingslandene, hvilket har potentiale til at sætte nyt skub i det lokale landbrug; minder om, at familielandbrug og små landbrugere har vist deres evne til at levere diversificerede produkter og til at øge fødevarerproduktionen på en bæredygtig måde;
107. understreger behovet for at anerkende den ledende rolle, som landbrugere, producentorganisationer og deres repræsentanter spiller i enhver strategi til forbedring af fødevarer-sikkerheden, og understreger, at oprettelsen af kooperativer og producentsammenslutninger i udviklingslandene skal støttes for at styrke deres kollektive kapacitet til at organisere sig mere effektivt og drage fordel af en bedre position i fødevarer-kæderne samt deling af merværdien af eksportprodukter;
108. understreger, at liberalisering af handel kan have indflydelse på skovrydning, klimaforandringer og tab af biodiversitet samt på fødevarerproduktionen og adgangen til fødevarer; mener, at EU's handels- og investeringspolitik over for udviklingslandene bør baseres på en handelspolitik, der fremmer forsvaret af skove og biodiversitet, udviklingen af lokalt landbrug og lokale producenter og landbrugere, fremmer fuld fødevarer-suverænitet og mindsker fænomenet land grabbing og skovrydning med henblik på anvendelse til landbrugseksport;

109. mener, at Unionen og medlemsstaterne bør fremme de forskellige initiativer til fairtrade og integrere miljømæssige og sociale mål på en omfattende og holistisk måde på tværs af bestemmelserne i alle handelsaftaler;
110. minder om, at frødiversitet er afgørende for at opbygge landbrugets modstandsdygtighed over for klimaforandringer; minder om, at udsæd af egen avl anslås at udgøre over 80 % af landbrugernes samlede frøbehov i nogle afrikanske lande; opfordrer derfor EU til at støtte ordninger for intellektuelle ejendomsrettigheder i handelsaftaler, der fremmer udviklingen af lokalt tilpassede frøsorter og såsæd, men til at afstå fra at påvirke reformen af frølovgivningen, navnlig i Afrika, gennem vedtagelse af UPOV-bestemmelser fra 1991, for så vidt som den er uforenelig med bestemmelserne i den internationale traktat om plantegenetiske ressourcer for fødevarer og landbrug (ITPGRFA);
111. understreger, at fiskevarer og akvakulturprodukter er nogle af de sundeste fødevarer og har mindst mulig indvirkning på det naturlige miljø; påpeger, at de kan bidrage til at nå flere verdensmål, navnlig mål 2 om "ingen sult"; opfordrer derfor Kommissionen til at integrere fiskevarer og akvakulturprodukter, når den vedtager strategier for fødevareresikkerhed, herunder for udviklingslandene;
112. opfordrer EU til fortsat at arbejde hen imod afslutningen af de multilaterale forhandlinger om fiskeristøtte i Verdenshandelsorganisationen - gennemførelse af verdensmål 14.6 for bæredygtig udvikling - for at forbyde visse former for fiskeristøtte, der bidrager til overkapacitet og overfiskning, afskaffe subsidier, der bidrager til IUU-fiskeri, og afstå fra at indføre nye sådanne subsidier i fuld overensstemmelse med målene i den europæiske grønne pagt, det 8. miljøhandlingsprogram og Parisaftalen;
113. opfordrer til, at biodiversitetsstrategiens globale dimension støtter retten til passende fødevarer, til at gennemføre FN's erklæring om retningslinjer for landbrugere og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter, med henblik på at træffe foranstaltninger for på globalt plan at forbedre landbrugsarbejdernes arbejdsforhold og indkomsten for de mindre landbrugere, der er en del af internationale fødevarerforsyningskæder, og sikre, at forsigtighedsprincippet er indeholdt i alle fødevareresikkerhedskrav; opfordrer desuden EU til at samordne dets handelspolitik med målene i jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien og målet om kulstofneutralitet i den europæiske grønne pagt;
114. understreger, at det for at nå bæredygtighedsmålene er en forudsætning, at tredjelande, der handler på den globale scene, bidrager med deres del;
115. understreger værdien af fødevarer, som også skal forstås som langt mere end blot en vare, men som en ret for mennesker, der skal realiseres, og de økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger og eksterne virkninger skal vurderes bedre og afbødes eller mobiliseres efter behov;
116. opfordrer til en styrket indsats på internationalt plan for at sikre, at den politiske beslutningstagning har fødevareresikkerhed i centrum for at undgå knaphed og sikre ernæringsikkerhed i de mest sårbare lande;

117. opfordrer til fortsatte bestræbelser på at sikre sammenhæng i EU's politikker i overensstemmelse med princippet om politikkoherens for bæredygtig udvikling; opfordrer indtrængende til at sikre, at europæisk eksport ikke skader udviklingen af lokal produktion og lokale markeder; understreger, at EU's frihandelsaftaler ikke bør forstyrre det lokale landbrug, skade små producenter eller øge afhængigheden af fødevarerimport; opfordrer indtrængende til at støtte lokal produktion og lokalt forbrug, som kan sikre lokal jobskabelse, sikre rimelige priser, garantere beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed samt mindske landenes afhængighed af import og deres sårbarhed over for internationale prisudsving;
118. påpeger behovet for klare retningslinjer for, hvordan der kan opnås udviklingsvenlig politikkoherens på EU-plan samtidig med, at der tages højde for potentielt modstridende politiske mål; opfordrer indtrængende EU til at sikre sammenhæng i de europæiske landbrugs- og handelspolitikker for at støtte fødevarerikkerhed og fødevarerikkerhed og beskytte lokale og regionale markeder;
119. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Handlingsåret for ernæring i 2021, som omfattede FN's topmøde om fødevarer i september og topmødet om ernæring med henblik på vækst i december, har vist, i hvor høj grad fødevarer understøtter den globale bæredygtige udvikling og har behov for en reform, der passer til deres kompleksitet. Dokumentation for konsekvenserne af covid-19 i udviklingslandene satte skarpt fokus på de eksisterende uligheder i adgangen til sund kost og tilstrækkelige fødevarer. Ernæringstjenester var blandt de mest forstyrrede, navnlig for dem, der befandt sig midt i en humanitær krise¹.

Personer i skrøbelige situationer er udsat for en høj grad af akut fødevarerisiko, hvilket i sig selv er udløsende for alle andre former for fejlnæring. Mennesker i fødevarerisikrister står over for så alvorlige valg, at de ofte er tvunget til at træffe afbødende foranstaltninger med langvarige konsekvenser for udviklingen. Konflikter, samfundsøkonomiske chok og naturkatastrofer er de vigtigste drivkræfter bag fødevarerisikrister. Dette skaber en skrøbelighed, som også forværres af langsigtede tendenser såsom forringelse af naturressourcer, klimaforandringer og demografi.

Da chok og kriser har en forstærkende virkning, må fokuset i skrøbelige og humanitære sammenhænge derfor være på at integrere sammenhængen mellem humanitær bistand, udvikling og fred. Denne tilgang er afgørende for at mindske risikoen for kriser og håndtere deres virkninger.

Opfyldelsen af verdensmål 2 for bæredygtig udvikling (Stop sult) vil understøtte opfyldelsen af mange andre mål for bæredygtig udvikling. Denne betænkning bør tjene som en opfordring til at træffe foranstaltninger vedrørende mål 2.1: sikring af adgang til sikre, nærende og tilstrækkelige fødevarer for alle mennesker året rundt og mål 2.2: udryddelse af alle former for fejlnæring inden 2030. Retten til tilstrækkelig mad er uløseligt forbundet med menneskets værdighed og kan ikke adskilles fra social retfærdighed. For at nå dette mål er det nødvendigt at vedtage passende økonomiske, miljømæssige og sociale politikker.

Denne betænkning fokuserer hovedsagelig på to af de fire søjler, der henvises til i EU's politikramme for at hjælpe udviklingslandene med at tackle udfordringerne med hensyn til fødevarerisiko²: (i) at forbedre fødevarerisikoindtagelsens ernæringsmæssige tilstrækkelighed og ii) at forbedre kriseforebyggelsen og modstandsdygtigheden. Den bygger også på Parlamentets henstillinger om fødevarerisiko og ernæring i de seneste år³.

Formålet med betænkningen er at fremsætte overordnede politiske anbefalinger uden at drøfte særlige kriser, selv om den gentager, at både ernæringsstrategier og reaktioner på fødevarerisikrister altid bør være kontekstspecifikke og tilpasset de lokale forhold. Under alle omstændigheder vil Parlamentet fortsat være meget opmærksom på specifikke nødsituationer

¹ Verdenssundhedsorganisationen, *Pulse survey on continuity of essential health services during the COVID-19 pandemic: interim report*, den 27. august 2020.

² Kommissionens meddelelse af 31. marts 2010 (COM(2010)0127).

³ Navnlig Parlamentets beslutning af 27. november 2014 om underernæring og fejlnæring af børn i udviklingslande, af 7. juni 2016 om den nye alliance for fødevarerisiko og ernæring og af 5. oktober 2016 om de næste skridt til opnåelse af de globale mål for ernæring og fødevarerisiko i verden og EU's forpligtelser.

i forbindelse med sine drøftelser og plenarbeslutninger.

Fejlnæring er – i alle sine former – et udbredt problem, men manifesterer sig på forskellig vis afhængigt af konteksten. Bekæmpelse af fejlnæring er en omkostningseffektiv virksomhed, fordi det bidrager til at forhindre langvarige byrder for lande og samfund. EU bør spille en rolle med hensyn til at hjælpe landene med at fastsætte og implementere kontekstspecifikke, gennemførlige og solide nationale ernæringsplaner med konkrete mål.

I sin handlingsplan for ernæring fra 2014 forpligtede EU sig til at hjælpe partnerlande med at reducere antallet af børn under 5 år med nedsat vækst med mindst 7 mio. inden 2025 og til at afsætte 3,5 mia. EUR til ernæringsindgreb. Blot et år tidligere var EU en veritabel forkæmper for ernæring på det konstituerende topmøde om ernæring med henblik på vækst, idet EU's tilsagn tegnede sig for næsten 20 % af det samlede beløb. Ifølge resultaterne af handlingsplanens sjette statusrapport er dette tilsagn nu blevet opfyldt – og sågar overhalet – og EU har investeret 4,3 mia. EUR i ernæring i udviklingsbistand og humanitær bistand mellem 2014 og 2020. I december 2021 gav EU tilsagn om yderligere 2,5 mia. EUR til bekæmpelse af fejlnæring mellem 2021 og 2024. Nedbringelse af antallet af børn med nedsat vækst er dog fortsat et løbende mål. Da verden stadig ikke kan opfylde Verdenssundhedsforsamlingens mål, er Parlamentets opfordring til at prioritere ernæring som et udviklingsmål, som det fremgår af dets beslutning fra 2014 om fejlnæring af børn i udviklingslandene, fortsat relevant og presserende: Det anslås, at der er 149,2 millioner børn med nedsat vækst på verdensplan – hvilket modsvarer 22 % eller hvert femte barn.

Fejlnæring forværrer fattigdommen. Voksne, der led af nedsat vækst som børn, skønnes af Det Verdensøkonomiske Forum⁴ at tjene 20 % mindre og er 30 % mere tilbøjelige til at leve i fattigdom. Derimod kan bedre ernæring danne grundlag for fredelige, sikre og stabile samfund. Underernæring er årsagen til næsten halvdelen af alle dødsfald blandt børn på verdensplan, og alligevel er mindre end 1 % af donormidlerne afsat til basal ernæring⁵. Børn med nedsat vækst klarer sig dårligere i kognitive funktionstest og er mere tilbøjelige til at begynde skolen senere eller helt droppe ud.

EU bør fortsat støtte lokalt tilpassede, multisektorielle tilgange med lokalt ejerskab, der gør det muligt at fastholde dem på lang sigt. EU's fokus på at investere i kvinder og små landbrugere er fortsat relevant i dag. At øge indkomsterne for små landbrugere og forbedre beskæftigelsen i landdistrikterne er en effektiv måde at bekæmpe fattigdom på og understøtter modstandsdygtigheden i disse samfund. Det er vigtigt at støtte bedre adgang til markeder, produktionsaktiver og -input samt finansiering og forsikring, at sikre forpagtning af jord for små landbrugere og kvinder og at forbedre deres adgang til teknologi og innovation.

Fødevarerensikkerhed og fejlnæring er uacceptable: De underminerer enkeltpersoners udvikling og hele samfunds velstand. Men de kan forebygges, og den gode nyhed er, at EU er godt rustet til at støtte dette mål gennem instrumentet for naboskab, udviklings samarbejde og internationalt samarbejde – et globalt Europa, hvis tematiske og geografiske programmering bør integrere indgreb inden for fødevarerensikkerhed og ernæring med henblik på en god effekt. Sunde kostvaner er ikke kun en menneskeret, men også et mål for retfærdige og

⁴ Spooner, S., 'Why stunting remains a major challenge', World Economic Forum, 29. oktober 2015.

⁵ Shekar M. et al., Investing in nutrition: the foundation for development, analysis conducted by the World Bank, the Results for Development Institute and 1,000 Days, with support from the Bill & Melinda Gates Foundation and the Children's Investment Fund Foundation.

modstandsdygtige samfund. I genopretningen efter covid-19 bør fødevarerikkerhed og ernæring være kernen i vores indsats.

11.2.2022

UDTALELSE FRA UDVALGET OM LANDBRUG OG UDVIKLING AF LANDDISTRIKTER

til Udviklingsudvalget

om fødevarer sikkerhed i udviklingslande
(2021/2208(INI))

Ordfører for udtalelse: Luke Ming Flanagan

FORSLAG

Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter opfordrer Udviklingsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. mener, at det er vigtigt at hjælpe udviklingslandene med at indføre offentlige landbrugs- og fødevarerpolitikker, der kan opfylde deres hurtigt voksende befolkningers behov; understreger, at en politik for fødevarer sikkerhed skal afspejle de grundlæggende principper for den fælles landbrugspolitik, idet dens primære mål skal være at levere tilstrækkelige, nærende og sikre fødevarer til overkommelige priser til borgerne, samtidig med at landbrugerne garanteres en rimelig indtægt og levestandard og landbrugets produktivitet stimuleres for at sikre økonomisk velfærd i forsyningskæder inden for landbruget;
2. udtrykker bekymring over den verdensomspændende vækst i fødevarer usikkerheden i det seneste år og over udsigterne til en yderligere øgning af fødevarer usikkerheden i den nærmeste fremtid; bemærker, at knap 820 millioner mennesker hovedsageligt bosiddende i udviklingslandene den dag i dag stadig ikke har nok at spise, og at to milliarder mennesker lider af underernæring; understreger, at denne drastiske situation forværrer affolkningen af landdistrikterne;
3. påpeger, at strategiske investeringer i bæredygtige landbrugspraksisser kan spille en rolle med henblik på at sikre mere modstandsdygtige og bæredygtige landbrugsfødevarer systemer; påpeger, at det skal sikres, at investeringer kanaliseres ind i bæredygtige praksisser, som kan bidrage til omstillingen til bæredygtige og integrerede fødevarer systemer, der muliggør en fortsat forsyning af sikre, nærende og miljømæssigt bæredygtige fødevarer til overkommelige priser;
4. bemærker, at der findes fødevarer sikkerhed, når hele befolkningen til enhver tid har fysisk, social og økonomisk adgang til tilstrækkelige, sikre og nærende levnedsmidler til at kunne dække deres ernæringsbehov, få deres personlige præferencer opfyldt og føre et sundt og aktivt liv;
5. glæder sig over ethvert initiativ, der gennemfører eller styrker landbrugspolitikker på

nationalt eller regionalt plan, og som sigter på at sikre større fødevarselvforsyning og bæredygtighed for landbrugsproduktionen;

6. understreger, at bæredygtigt landbrug og fødevarsesikkerhed er fundamentet for en bredere økonomisk og social udvikling; tilskynder derfor til, at udviklingslandene overgår til mere selvforsyning, hvilket giver landbrugerne ansvar og ejerskab i forbindelse med skabelsen af bæredygtige landbrugsproduktionssystemer; bemærker, at denne omstilling bør følge kriterierne for bæredygtig udvikling; understreger, at landbrugsproduktionsarealet ikke bør øges på bekostning af miljøbeskyttelse og bevarelse af biodiversitetsrige habitater;
7. understreger behovet for at anerkende landbrugernes, producentorganisationernes og deres repræsentanters ledende rolle i enhver strategi til forbedring af fødevarsesikkerheden og understreger, at oprettelsen af kooperativer og producentsammenslutninger i udviklingslandene skal fremmes for at styrke primærproducenternes position i kæderne; mener, at EU's støtte via dets samarbejds- og udviklingspolitik bør bygge på samarbejde, navnlig gennem uddannelse og udveksling af viden, idet landbrugerne ansvarliggøres og selvstændiggøres gennem fastlæggelse af projekter, de selv udarbejder i samarbejde med de øvrige aktører i deres område;
8. understreger, at EU kan udvise solidaritet ved at yde fødevarrehjælp i tilfælde af klimakatastrofer og væbnede konflikter, men at det bør bidrage yderligere til sikring af global fødevarerebalance ved at mobilisere det internationale samfund, så dette udvikler en forvaltningspraksis og en demokratisk struktur for tilvejebringelse af en fødevarsesikkerhed, som bygger på bekæmpelse af spild og udnyttelse; beklager, at der i mange udviklingslande er tale om omfattende land grabbing; påpeger, at det er en praksis, som undergraver fødevarsesikkerheden og bringer landdistrikterne i fare;
9. gør opmærksom på EU's ansvar med hensyn til at styrke landbrugsproduktionskapaciteten for at opretholde sin egen fødevarsesikkerhed og bidrage til den globale fødevarsesikkerhed;
10. bemærker, at FN's topmøde om fødevarsystemer i september 2021 understregede behovet for at fremme politikker om bæredygtige fødevarsystemer på nationalt og internationalt plan og foreslog, at EU burde spille en central rolle i samarbejde med de indfødte samfund i forbindelse med disse bestræbelser, hvilket er i overensstemmelse med dets egen jord til bord-strategi;
11. påpeger behovet for klare retningslinjer for, hvordan der kan opnås udviklingsvenlig politikkohærens på EU-plan samtidig med, at der tages højde for potentielt modstridende politiske mål; opfordrer EU til at sikre kohærens mellem de europæiske landbrugs- og handelspolitikker i overensstemmelse med forpligtelserne med hensyn til en udviklingsvenlig politikkohærens for at støtte den globale omstilling til bæredygtige fødevarsystemer; bemærker, at udviklingsvenlig politikkohærens er en tilgang og et politisk redskab til at medtage den bæredygtige udviklings økonomiske, sociale, miljømæssige og forvaltningsmæssige dimensioner i alle faser af national og international politikudformning;
12. opfordrer Kommissionen til at yde støtte til udviklingslandene med henblik på at udvikle og beskytte deres følsomme og fremspirende industrier, fremme

fødevarer sikkerheden, støtte afbødningen af klimaændringer i landbruget og opfylde EU's og internationale bæredygtighedsstandarder for eksport af deres landbrugsprodukter;

13. erkender behovet for en tilgang til fødevarer systemer, der anerkender, at fødevarer-, miljø- og sundhedspolitik hænger nøje sammen, med særligt fokus på de tre dimensioner om økonomisk, miljømæssig og social bæredygtighed;
14. bemærker betydningen af de strategiske forbindelser mellem Afrika og Europa, der bygger på de fremskridt, der er gjort inden for rammerne af Den Afrikanske Unions AU-EU-handlingsdagsorden for omstilling af landdistrikterne; påpeger, at det i henhold til topmødet for landbrugsministre fra Den Afrikanske Union og Den Europæiske Union i juni 2021 ikke er tilstrækkeligt alene at reducere toldsatterne for at øge den internationale og intraregionale samhandel, og at spørgsmål såsom handel, logistik, ikketoldmæssige hindringer og de u hensigtsmæssige erhvervs- og lovgivningsmæssige rammer også bør håndteres;
15. anerkender behovet for at tilskynde til samarbejde, der kombinerer lokale projekter med finansielle og teknologiske fremskridt og videnovertførselssystemer gennem en erhvervsuddannelsesmodel, f.eks. diskussionsgrupper og peerlæring;
16. minder om betydningen af systematisk at vurdere virkningerne af nye politikker og strategier for udviklingslandene og af at træffe foranstaltninger med henblik på at forvisse sig om deres effektivitet og nå FN's mål for bæredygtig udvikling med særligt fokus på mål 2 "Stop sult";
17. bemærker, at mere end 45 mio. børn under fem år lider af afmagring, der defineres som lav vægt i forhold til højde på grund af akut fejlernæring tidligt i livet; opfordrer til at prioritere dette globale problem i EU's fremtidige politiktiltag;
18. bemærker de negative indvirkninger af indirekte ændringer i arealanvendelse, navnlig for fødevarer sikkerheden i udviklingslandene, herunder den såkaldte "forskydningseffekt";
19. fremhæver kvinders, unge menneskers og små landbrugeres væsentlige bidrag til landbrugs- og landdistriktsøkonomierne i udviklingslandene; minder om, at mens størstedelen af de små landbrugere i udviklingslandene er kvinder, er de meget ugunstigt stillede, hvad angår deres adgang til fødevarer og deres arbejdsbyrde; understreger, at EU's politikker vedrørende retfærdige, bæredygtige og modstandsdygtige fødevarer systemer udtrykkeligt skal tage sig af uligheden mellem kønnene, navnlig kvinders og pigers adgang til nærende fødevarer, jord, kredit, viden, værdigt arbejde, naturressourcer og markeder, og sikre deres rettigheder og deltagelse i beslutningstagningen;
20. glæder sig i særdeleshed over taskeforcen for landdistrikter i Afrikas anbefalinger og etableringen af landbrugsfødevarer platforme, der forbinder de afrikanske og europæiske landbrugsfødevarer sektorer med det formål at sætte skub i partnerskaber, udveksling af bedste praksis og bæredygtige og inklusive investeringer i det lokale landbrug;
21. understreger, at jord til bord-strategien er en ambitiøs EU-politiske ramme, der fremmer

et mere bæredygtigt og modstandsdygtigt landbrugsfødevarer system i EU og støtter en global og retfærdig omstilling til bæredygtige landbrugsfødevarer systemer til gavn for mennesker, naturen og den økonomiske vækst, og som bevarer naturressourcerne i henhold til målene i biodiversitetsstrategien; understreger EU's rolle som katalysator for omstillingen af fødevarer systemer, således at de kan blive mere modstandsdygtige, bæredygtige og retfærdige både i og uden for EU;

22. opfordrer til, at biodiversitetsstrategiens globale dimension støtter retten til passende fødevarer, til at gennemføre FN's erklæring om retningslinjer for landbrugere og andre mennesker, der arbejder i landdistrikter, med henblik på at træffe foranstaltninger for på globalt plan at forbedre landbrugsarbejdernes arbejdsforhold og indkomsten for de mindre landbrugere, der er en del af internationale fødevarerforsyningskæder, og sikre, at forsigtighedsprincippet er indeholdt i alle fødevarer sikkerhedskrav; opfordrer desuden EU til at samordne dets handelspolitik med målene i jord til bord-strategien og biodiversitetsstrategien og målet om kulstofneutralitet i den europæiske grønne pagt;
23. fremhæver EU's tilsagn om at tilstræbe at indgå alliancer med henblik på at etablere bæredygtige fødevarer systemer i bilaterale, regionale og multilaterale fora med vægt på de udfordringer, som udviklingslandene står over for, således at den globale omstilling giver effektive, integrerede løsninger, der giver merværdi for mennesker, miljøet og økonomien;
24. understreger, at jord til bord-strategiens kumulative direkte og indirekte indvirkning på verdens fødevarerproduktion og de globale fødevarerpriser bør vurderes omhyggeligt;
25. understreger betydningen af at støtte og fremme videndeling og peerlæring såsom landbruger til landbruger og virksomhed til virksomhed inden for produktion, forarbejdning og markedsføring;
26. understreger behovet for at arbejde med og respektere den oprindelige befolknings viden om og forståelse af det naturlige miljø;
27. understreger betydningen af adgang til finansiering for små og mellemstore virksomheder og små landbrugere; bemærker, at det er afgørende for små virksomheders og bedrifters økonomiske bæredygtighed, at der sikres adgang til finansiering med lav rente;
28. fremhæver EU's forpligtelse i henhold til jord til bord-strategien til at fokusere på internationalt samarbejde om forskning og innovation i fødevarer sektoren og understreger behovet for at fokusere på at sikre inklusive og fair værdikæder, fremme sund kost, udpege foranstaltninger til forebyggelse og håndtering af fødevarer kriser og styrke beredskabs- og risikoforebyggelsesmekanismer;
29. fremhæver det positive bidrag fra eksperter i den europæiske landbrugs sektor til udviklingen af verdens fødevarerproduktion og understreger behovet for at prioritere partnerskaber inden for forskning og innovation i landbruget, herunder gennem Horisont Europa, og for at sætte skub i ansvarlige og etiske innovationer for at fremme bæredygtige landbrugs metoder med henblik på at øge udbyttet og landbrugsproduktionen; understreger nødvendigheden af at styrke denne forskning, dele innovationer og fremme brugen af nye teknologier og i praksis dele innovativ praksis og

viden mellem EU og udviklingslandene uden at skabe kulstoflækage fra EU eller øge de mindst udviklede landes afhængighed, og af at øge landbrugsfødevarerens modstandsdygtighed, navnlig i forbindelse med klimaændringer; fremhæver derfor behovet for at øge udvekslingen af europæisk teknologi og innovation, herunder lokalt, f.eks. ved at nedsætte arbejdsgrupper med deltagelse af europæiske eksperter og beslutningstagere fra udviklingslandene;

30. understreger, at dårlig infrastruktur og dårlige sanitære forhold i udviklingslandene også er tæt forbundet med ustabilitet på fødevarerområdet og skal tackles i deres bestræbelser på at forbedre fødevarerens sikkerhed;
31. understreger betydningen af at gennemføre den cirkulære økonomi i landbrugsproduktionssystemerne for at øge deres bæredygtighed og ressourceeffektivitet og for så vidt muligt at mindske fødevarerstab og -spild; fremhæver de muligheder, digitaliseringen giver for at udnytte jorden og ressourcerne mere effektivt og derved bidrage til øget fødevarerproduktion;
32. bemærker, at der findes mange agronomiske og agroøkologiske tilgange, der kan gavne andre klimaer og situationer, såsom blanding af afgrøder, "polykulturer", skovlandbrug, herunder anvendelse af bælgplanter, som er særligt gode til at give skygge og beskyttelse til andre afgrøder og dyr og tiltrække og/eller øge vands cirkulering og/eller tilbageholdelse;
33. mener, at eksport til tredjelande af pesticider, der er forbudt i EU, er uacceptabel, og understreger, at de fattige lande modtager langt størstedelen af denne eksport; glæder sig derfor over, at Kommissionen har til hensigt at fremsætte et forslag om at bringe denne praksis til ophør inden for rammerne af EU's kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme søgningen efter alternativer til anvendelsen af disse pesticider for at undgå alvorlige forstyrrelser af fødevarerens sikkerhed i udviklingslandene og dermed øge sulten hos de mest sårbare befolkningsgrupper;
34. understreger, at digitale teknologier og intelligent og præcisionsorienteret landbrug giver betydelige muligheder for udvikling af bæredygtige landbrugsfødevarerens systemer og for at fremme en retfærdig og inklusiv økonomisk vækst i udviklingslandenes landområder;
35. understreger betydningen af at udvikle og ajourføre en EU-dækkende database, der er tilgængelig for de kompetente myndigheder, og som fører regnskaber over forsyningslagre, navnlig kornlagre, med henblik på at lægge grunden til et system, der sikrer en kontinuerlig fødevarerens sikkerhed på et passende niveau og minimerer fødevarerens spild;
36. understreger behovet for at fastlægge og regelmæssigt ajourføre de nationale fødevarerens sikkerhedsstrategier, som bør baseres på omfattende analyser af de enkelte medlemsstaters specifikke behov;
37. tilskynder i overensstemmelse med EU's traktatmæssige forpligtelse i henhold til artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til øget sammenhæng og komplementaritet mellem EU's udenrigs-, udviklings- og handelspolitikker for at

støtte den globale omstilling til bæredygtige landbrugsfødevarer og selvforsynende systemer uden at straffe de europæiske landbrugere, således at fødevarerisici, navnlig dem, der vedrører prissårbarheder, kan begrænses til et minimum;

38. understreger, at EU's frihandelsaftaler ikke bør forstyrre det lokale landbrug, skade små producenter eller øge afhængigheden af fødevarerimport; minder om princippet om udviklingsvenlig politik for at sikre, at den europæiske eksport ikke hæmmer udviklingen af lokal og ny produktion; opfordrer til at støtte selvforsynende fødevarer og lokale og regionale markeder som et supplement til den nuværende handelsorienterede landbrugspolitik; opfordrer indtrængende til at støtte lokal produktion og lokalt forbrug, som kan sikre lokal jobskabelse, sikre rimelige priser, garantere beskyttelsen af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed samt mindske landenes afhængighed af import og deres sårbarhed over for internationale prisudsving;
39. understreger, at det for at nå bæredygtighedsmålene er en forudsætning, at tredjelande, der handler på den globale scene, bidrager med deres del;
40. støtter udviklingen af handelsmuligheder mellem EU og udviklingslandene, hvilket har potentiale til at sætte nyt skub i det lokale landbrug og sætte regionerne i stand til at øge og udvide deres produktionspotentiale; understreger i denne sammenhæng, at handelsaftaler skal overholde princippet om fair handel for begge handelspartnere;
41. understreger, at alle relevante aktører i landbrugsfødevarer sektoren skal udvise rettidig omhu i deres forsyningskæde ved at etablere ansvarlig og effektiv praksis vedrørende miljø, menneskerettigheder og god regeringsførelse (f.eks. krav om minimumsalder og sikkerhed på arbejdspladsen); glæder sig over meddelelsen om lovgivningsinitiativer i 2021-2022 med henblik på at styrke samarbejdet mellem primærproducenter for at støtte deres position i fødevarerækeden; insisterer på, at lovgivningen ikke kun bør omfatte producenter i EU, men også beskytte producenter og landbrugere fra udviklingslande, der arbejder med europæiske virksomheder;
42. bemærker, at i hele den fælles landbrugspolitik historie har ophævelsen af eksportsubsidier og afkoblingen af de direkte betalinger i betydelig grad mindsket risikoen for dumping som følge af europæisk landbrugspolitik på tredjelandes markeder;
43. fordømmer EU's dobbeltstandarder for pesticider, som tillader eksport fra EU af farlige stoffer, der er forbudt i EU; fremhæver, at anvendelsen af visse pesticider i intensivt landbrug i udviklingslandene ud over at forårsage miljøskader indvirker på arbejdstagernes sundhed; opfordrer til uddannelse i bæredygtig plantebeskyttelse, agroøkologisk og økologisk praksis;
44. støtter europæisk finansiering af producenter og landbrugsfødevarer virksomheder, så de kan foretage de nødvendige investeringer for at bringe dem i overensstemmelse med kravene i Hazard Analysis Critical Control Point System ved at gennemføre foranstaltninger til at fjerne eventuelle risici for fødevarer sikkerheden.

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I RÅDGIVENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	2.2.2022
Resultat af den endelige afstemning	+: 39 -: 1 0: 7
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Elsi Katainen, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Juozas Olekas, Pina Picierno, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Joëlle Mélin, Michaela Šojdrová, Adrián Vázquez Lázara

ENDELIG AFSTEMNING VED NAVNEOPRÅB I RÅDGIVENDE UDVALG

39	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
NI	Dino Giarrusso
PPE	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller, Adrián Vázquez Lázara
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Juozas Olekas, Pina Picierno, Marc Tarabella
The Left	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus, Eugenia Rodríguez Palop

1	-
ID	Ivan David

7	0
ID	Gilles Lebreton, Joëlle Mélin
Verts/ALE	Benoît Biteau, Francisco Guerreiro, Martin Häusling, Bronis Ropé, Sarah Wiener

Tegnforklaring:

+ : for

- : imod

0 : hverken/eller

OPLYSNINGER OM VEDTAGELSE I KORRESPONDERENDE UDVALG

Dato for vedtagelse	23.6.2022
Resultat af den endelige afstemning	+: 20 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning – medlemmer	Barry Andrews, Eric Andrieu, Hildegard Bentele, Stéphane Bijoux, Lefteris Christoforou, Antoni Comín i Oliveres, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Janina Ochojska
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere	Malte Gallée
Til stede ved den endelige afstemning – stedfortrædere (forretningsordenens art. 209, stk. 7)	Aurélia Beigneux, Helmut Geuking, Constanze Krehl, Colm Markey, Luisa Regimenti

FINAL VOTE BY ROLL CALL IN COMMITTEE RESPONSIBLE

20	+
ECR	Beata Kempa
ID	Aurélia Beigneux
NI	Antoni Comín i Oliveres
PPE	Hildegard Bentele, Lefteris Christoforou, Helmut Geuking, Rasa Juknevičienė, Colm Markey, Janina Ochojska, Luisa Regimenti
RENEW	Barry Andrews, Stéphane Bijoux
S&D	Eric Andrieu, Mónica Silvana González, Constanze Krehl, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
VERTS/ALE	Malte Gallée, Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt

0	-

0	0

Key to symbols:

+ : in favour

- : against

0 : abstention